

**EZOTERIČNA
FILOZOFIJA
LJUBAVI I BRAKA**

DION FORTUNE

EZOTERIČNA FILOZOFIJA LJUBAVI I BRAKA

The Esoteric Philosophy of Love and Marriage
by Violet Mary Firth Evans

DION FORTUNE
(*Deo, non fortuna - Bog, a ne sreća*)

Prevod: Olja Ivanovska 1988.god.e.v.

SADRŽAJ

Uvod	4
Brak u savremenim uslovima	5
Poreklo materije	6
Poreklo čoveka	7
Evolucija čoveka	8
Sedam nivoa postojanja	8
Sedmostruki čovek	9
Ezoterični koncept života i smrti	10
Evolucija i inicijacija	11
Ezoterični koncept seksa	11
Ezoterični koncept muškarca i žene	12
Interakcija između pozitivnog i negativnog na nefizičkim nivoima	13
Polarnost na fizičkom nivou	17
Polarnost unutar organizma	17
Polarnost unutar grupe	19
Idealan brak	20
Zakoni parenja na svakom nivou	22
Ezoterično učenje o "dušama blizancima"	24
Prirodna veza između duša	25
Kako duše nalaze svoje partnere	30
Ezoterično učenje o braku	32
Ezoterični stav prema detetu	33
Ezoterično shvatanje o sprečavanju začeća i abortusu	35
Zajednički odnosi i neprirodna upotreba seksualnih funkcija	36
Apstinencija i asketizam	37
Zaključak	38

An IV₁₇ ☉ 16°♍ ♀ 3°♌ Dies Solis

UVOD

Ova knjiga, zasnovana na ezoteričnom učenju o odnosu polova, namenjena je prvenstveno onima koji nemaju okultnog znanja, ali otvorenim očima traže sve informacije koje bi mogle da im pomognu u rešavanju životnih problema ove vrste. Može se reći da je svaka civilizacija imala tradicionalnu tajnu doktrinu koja nikada nije postala javna, ali se pismeno i usmeno prenosila onima za koje se smatralo da su vredni da je prime. Sva ova učenja vuku korene iz prastarog doba kroz različite vidove kulturnih tradicija koje naginju ka svom jedinstvenom izvoru.

Prvi deo knjige posvećen je ukratko ezoteričnim doktrinama uopšte, da bi se bolje razumeli delovi njihovog učenja o seksu.

Čitaocu se preporučuje da vodeće ideje prihvati kao stimulans i da pokuša da ovde upotrebljenim terminima izrazi svoja sopstvena iskustva i poglede na život da bi utvrdio koliko su rasvetljeni. Ukoliko su ove ideje istinite, izvesni rezultati treba da se povežu s istovremenim okolnostima. Tada se na događaje gleda kao na ostvarena ili neostvarena predviđanja. Na ovaj način će se naučiti mnogo o praktičnoj realizaciji ezoteričnog učenja, koliko je moguće za osobu koju nije iniciralo ni jedno Bratstvo koje čuva tajne okultne nauke.

Za one koji već imaju znanja o ezoteričnim naukama potrebna su takođe izvesna objašnjenja, jer autori najpoznatijih knjiga koje obrađuju ovu temu naglašavaju opasnost od bilo kog vida seksualne magije i sve njene forme proglašavaju crnim i levo-orijentisanim. Za nekoga ko ima praktično iskustvo ove vrste to je sigurno tačno u izvesnom pogledu, posebno kada se radi o materijalizaciji velike količine energije kroz strasti; ovi aspekti su razmatrani u posebnom poglavlju knjige uz napomenu da je za neupućene bolje da izbegnu ovu vrstu radova.

Zapadni okultisti se razilaze od Istočnih u svom shvatanju pojma seksualne snage koja, po Istočnoj tradiciji, u svojim višim aspektima predstavlja moćan i regenerativan faktor; ovi aspekti su razdvojeni od psihološke funkcije i sastoje se od tvorevina svesti i duha. G-da Blavatski, u klasici okultizma "Tajna doktrina" ovo objašnjava sledećim rečima:

"Za postizanje alhemijskih rezultata kao što su Eliksir života ili Filozofski kamen... muškarcu alhemičaru je bila potrebna duhovna pomoć žene. Ljubav alhemičara je predstavljala smisao psihološkog jedinstva. Ovakva operacija bi bila crnomagijska i izvedena uz izvestan nedostatak. Zato stariji,iskusni alhemičar uzima ženu u godinama da mu pomogne, pažljivo izbegavajući mladu; ako se dogodi da se venčaju, odnosi se prema njoj kao prema sestri mesecima pre i posle operacije." Doktrine Istočne i Zapadne škole ezoterične nauke praktično su identične, mada su metodi sticanja inicijacije u osnovi različiti, jer sledbenici rade pod dejstvom različitih Zrakova i sa različitim Učiteljima.

Svi Zraci (termin upotrebljen u okultnom smislu) potiču od Božanskog sunca. Istočna tradicija ima fantastičnu literaturu i izrasla je i razvila se u veliko drvo koje obuhvata život svih civilizacija. Svi ga hvale, čak i oni koji ga ne razumeju. Zapadna tradicija je izgubila skoro sve svoje spise tokom vekova progonstva, ali još uvek ima ključeve od Kapije i rado će je otvoriti onima koji traže.

Istočna i Zapadna škola se bitno razlikuju u svom stavu o snagama i životnim činjenicama koje mi svodimo pod pojam seks. Prema Istočnjacima žena je inferiorna, manje razvijena u svakom pogledu, dok je mnogi Zapadnjaci, naprotiv, posmatraju kao superiorniju od muškarca, kao inspiraciju. Ovi različiti stavovi nalaze svoj odraz u ezoteričnim metodima svake škole.

Istočni okultista retko nalazi u ženi razvoj intelekta i duha koji odgovara drugarskom odnosu u uzvišenosti egzaktnog rada i, u ovakvom radu, ako seks ne može da se upotrebljava u svojim višim aspektima, mora se obostrano izbegavati. Istočna škola ne procenjuje ezoterični doprinos ženskog pola ljudskoj rasi. U Zapadnoj tradiciji, nasuprot, žena zauzima važno mesto kao i u socijalnom i političkom životu.

Kada se radi o položaju žene među civilizacijama može preovladati bilo koje mišljenje, ali ni jedno ne može sebi da priušti ignorisanje seksualnih elemenata u višem životu anglo-saksonske kulture. Mnogi Istočni okultisti su grešili u svojim radovima sa Zapadnim učenicima jer nisu mogli da procene veliko iskustvo ovog tipa u njihovim životima. Oni mogu biti iskreni u svojoj uzvišenoj svrsi i istinitoj mudrosti da ga potvrde, ali nemaju dovoljno razumevanja da ga u potpunosti prihvate. Kada su viši centri probuđeni privikavaju se na funkcije prema tipu aktivnosti koje Zapadni zrak stvara u Zapadnom pokretaču i, ukoliko Zrak i Pokretač nisu u saglasnosti, nastaje konfuzija.

Ne može se dati mnogo informacija u knjizi ovog tipa, ali bez sumnje dovoljno da posluže iskusnima kao niti. Nervna napetost, tako svojstvena onima koji proučavaju okultizam, najvećim delom je posledica nemogućnosti obezbeđenja pravilne distribucije životne energije između dva tela.

BRAK U SAVREMENIM USLOVIMA

Statistika je, pre izvesnog vremena, potvrdila da u Velikoj Britaniji 25% bračnih parova živi stalno odvojeno, 50% živi zajedno i 25% je srećno. Zaključuje se da samo jedna četvrtina brakova zadovoljava svrhu zbog koje je i osnovana, tako osoba ima šansu 1 : 4 da u braku ostvari sreću. Svako ko posmatra kućne prilike svojih prijatelja i suseda primetiće ove pesimističke podatke. Može se, zaista, postaviti pitanje da li procenat srećnih parova dostiže 25.

U Sjedinjenim Državama, zemlji u kojoj se lako razvodi, primećeno je da procenat srećnih brakova iznosi 50. Tamo patnja ili dosada ne predstavljaju razloge za razvod; njih treba tražiti u selekciji neodgovarajućih partnera: dve osobe koje su jedna drugu učinila nesrećnom mogu još uspeti (vođene iskustvom) u srećnom druženju sa prijateljima, ako se njihovo nesrećno zajedništvo ne može rastaviti.

Ima svega nekoliko dobrih knjiga koje objašnjavaju psihologiju seksualnog života neupućenom čitaocu, i predstavljaju veliku vrednost u masovnom učenju o ljudskoj nesreći koja je nastala iz neznanja, ali one ne rešavaju ceo problem; ne govore nam zašto dva obrazovana, zdrava ljudska bića ne mogu da osećaju više aspekte ljubavi i tako propuštaju najviše šta život može da dá; niti zašto dve osobe, koje zauzimaju visoke položaje u krugovima kojima pripadaju, destruktivno deluju jedna na drugu bez i jedne neprijatne reči ili sebične radnje, te takvo druženje označava nesreću.

Članovi humanitarnih institucija izjavljuju da brak može da predstavlja najveću vrednost u životu, ali je veoma retko videti takvu zajednicu; čak i kada se ovo dogodi, kada se postigne sreća, povećava se broj razvoda u okolini tako da, posmatrano u celosti, sva bračna nesreća izgleda važnija od postignutog pojedinačnog uspeha.

Kakav pravac treba uzeti, obzirom na bračne institucije u civilizovanom društvu? Hoćemo li podražavati Grke, koji od svojih supruge nisu tražili ništa drugo sem naslednika, dok su oni uživali u ljubavi sa slobodnim ženama koje bismo mi nazvali kurtizanama? Hoćemo li olakšati razvode u skladu s američkom praksom? Ili ćemo nastaviti sa našom uobičajenom navikom i zaustaviti se na jednom nepovratnom izboru?

Svaki od ovih pravaca ima svoje loše karakteristike. Razmatrajući grčko shvatanje, visoko evolutivna žena retko daje decu civilizaciji, dok su žene sa bludnim navikama obično sterilne. Majke nacije, nagrađene samo za plodnost, najčešće su posedovale veoma malo kulture i inteligencije; bile su pošteđene vaspitavanja svoje dece, jer ni same nisi bile obrazovane. Danas je opšte mišljenje da su utisci iz ranog detinjstva najvažniji u formiranju karaktera, i da neobrazovana i neiskusna žena ne može da utiče na prirodu dece, niti može da im pruži ono što ni sama ne poseduje.

Smatra se da turska nacija ne može da ostvari viši nivo u formiranju karaktera među mladima iz vladajućih slojeva, što potiče od zaostalosti njihovih majki - haremskih robinja, dok seljaštvo, koje sebi ne može da priušti izdvajanje i izolaciju žena, ima mnogo bolje karakterne osobine.¹

Na prvi pogled izgleda da američki metod lakog razvoda rešava problem, ali je proučavan približno jedan vek, pa je uočeno da se odluka donosi na osnovu trenutnog mišljenja. Trebalo bi zapamtiti da se većina anglo-saksonskog srednjeg staleža ne opredeljuje isuviše slobodno, tako da je najviši procenat razvoda među najbogatijima i crncima.

Posledice lakog razvoda su sledeće: prvo, karakter onih koji popuštaju izgleda da je neodređen, prisutna je tendencija da se izbegne odgovornost i da se ništa ne shvati ozbiljno; u zajednicama koje se lako lome nije nađena dubina života i ljubavi. Drugo, deca iz razvedenih brakova nemaju porodični život, ni sistematsko vaspitanje i disciplinu; očuh ili maćeha, ponekad svesno, ne mogu da zamene roditelja i svi koji su podizali soričiće znaju da ništa ne može da zameni ulogu majke u detinjstvu ili oca u periodu adolescencije, i dete odraslo bez roditelja ulazi u život sa velikim hendikepom. U stvaranju najboljih uslova za brak ne smemo da zaboravimo prava onih radi kojih je brak i sklopljen - prava dece.

Najzad, što se tiče savremenog engleskog metoda, statistika ga osuđuje - ne funkcioniše dobro. Anglo-saksonski standard braka je najviši na svetu i veoma ga je teško dostići. Šta ćemo onda da radimo? Hoćemo li da snizimo naše standarde, ili ćemo pokušati da otkrijemo zakone koji brakove čine srećnim i tako regulišemo njihove uslove? Američka kultura nije sledila prethodni kurs, ali se starije kulture približavaju ovim idealima.

Nadamo se da će znanje stečeno iz ove knjige pomoći ublažavanju stanja, tako da su čitaocu ponuđene sledeće strane zasnovane na učenju jedne Zapadne škole. Od njega se traži da pažljivo proučava, bez predrasuda zbog svog neznanja, tehnike strane filozofije i da prihvati sve ono što će mu pomoći u rešavanju njegovih životnih problema.

POREKLO MATERIJJE

Ezoterična nauka uči o postojanju Velikog neodređenog koje izgleda kao bezgranično more neprimetne snage koje prožima i od koga istovremeno potiču sve stvari, a ono označava njihov život. Shvatanje Velikog neodređenog odgovara ezoteričnom shvatanju Boga.

Drugo, izlivi ovog okeana oblikovani su u direktne struje ograničene jačine; oni odgovaraju ezoteričnom shvatanju energije.

¹ Tekst se odnosi na stanje pre nego što je Kemal Ataturk ukinuo haremsko ropstvo u Turskoj. (prim. prev.)

Treće, energija nastala snagom ispoljenom u naletima formira vrtloge, koji, uz pomoć suprotnih sila, dovode do stabilnosti; ovi vrtlozi zatvorene snage koji kruže oko svojih sopstvenih centara, umesto da idu pravo kroz prostor, formiraju postojeane jedinice koje, u raznim kombinacijama, stvaraju različite vrste materije.

Ezoterična nauka poznaje više oblika materije od onih koji su poznati fizici i hemiji. To se ističe prvo, izvornim vrtlozima stabilnosti, drugo, njihovim kombinacijama u sedam jednostavnih tipova molekula, treće, kombinacijama ovih molekula koji se zbijaju i stvaraju složenije strukture i četvrto, daljim kombinacijama, kada relativno složenije strukture stvaraju jedinstvo. Ističe se da se iz Velikog neodređenog rađaju Prvi atom manifestovanja i sedam tipova molekula. Ova velika podela materije, koliko je poznato ezoteričnoj nauci, naziva se Sedam nivoa ispoljavanja.

Naša stvarnost se sastoji od neprobojne materije nastale pod-deobom; njen poslednji vid se formirao u evolutivnom procesu. Stoga ezoterični naučnik proučava Univerzum u njegovih sedam vidova, a egzoterični samo u jednom, materijalnom.

Ovih sedam nivoa, koji se uzdižu iz Neodređenog kao Prvi kovitlaci, odmah formiraju uzročne veze među sobom; prvi plan razvoja omogućava nastanak drugog i određuje njegove vidove, drugi trećeg i tako dalje do poslednjeg nivoa fizičke materije koji se naziva Nivoom efekta, na kome mogu da se vide rezultati aktivnosti prethodnih planova i tu se posledice njihovog rada finalno ispoljavaju. Ezoterični naučnik zna da zakoni jednog od viših kontrolišu uslove na svim nižim nivoima, tako da superiorniji plan kontroliše onaj koji je neposredno ispod njega. Krajnja kontrola dolazi od Prvog ispoljavanja.

U grani ezoterične nauke koja se popularno naziva Magijom cilj je da se održi kontrola uslova na jednom nivou aktiviranjem snaga neposredno superiornijeg nivoa, čija aktivnost prouzrokuje nastanak i vidove formiranja tih uslova. Bela magija predstavlja eksploataciju tih znanja koja naprednom evolucijom vode do harmonične egzistencije i koncentraciju napora na posebnu tačku isključujući iz dobiti sve ono šta po svojoj prirodi nije sposobna da primi. Crna magija se definiše kao upotreba moći kojom se prouzrokuje vraćanje određenih oblika postojanja u određenu fazu evolucije ili kojom se postiže dobit na račun drugih ljudi.

POREKLO ČOVEKA

Ezoterična nauka posmatra Početni ili Atomski izliv snage u obliku vrtloga ili takozvanog atoma čije su razvojne forme na svakom nivou ispoljavanja; taj prvi izliv snage formira drugi, Monadični izliv koji se oblikuje u Monad ili iskru Božanske svesti čija evolucija dovodi do razvoja ljudske duše i duhovne veličine. Monad stvara oko sebe sopstveno telo sagrađeno od atoma na nižim nivoima na kojima dolazi do ispoljavanja; ovo telo je formirano na bazi snage koja pripada duhovnom Monadu na isti način kao što delovi kristalne supstance pripadaju roditelju kristalu, a za nežive oblike određuje konfiguraciju tela.

Životna snaga slobodno putuje ka relativnom odredištu nižeg nivoa, ali na odgovarajućem planu gradi Pokretač u koji se sliva energija upućena u specifične pravce. Monad, kao bezuslovni život, stvara sebi Pokretač materije ka nižem nivou koji nije materijalni kada se poredi sa nižim planom i novoformirano dvojno materijalno jedinstvo može sebi da izgradi drugo, još snažnije telo ispoljavanja na sledećem, nižem nivou; formiranje narednih Pokretača napreduje idući na niže i oblikujući život, koncentrisan oko spiritualnog Monada, dok se ne razvije poslednja forma na materijalnom nivou, fizičko telo kakvo mi poznajemo.

Ljudsko biće je, dakle, posmatrano sa stanovišta ezoterične nauke, sedmostruka tvorevina, jedinstvo duha i tela. Smatra se da ima Pokretače sagrađene od tvorevina na svakom nivou Ispoljavanja, koji odgovaraju zakonima i uslovima tog plana i mogu samo tu da funkcionišu i nigde više. Pokretač na višem nivou gradi i kotroliše Pokretač na nižem. Najviši od svih, Monad, potiče iz Neodređenog.

EVOLUCIJA ČOVEKA

Naučili smo da Monad gradi svoja tela od prvih izliva materija razvijene na svakom nivou: sledeća faza je njihova upotreba. U početku svoje evolucije Monad raste kao mineralno kraljevstvo, dodajući telo na telo dok se ne dostigne poslednji plan i ima sedmostruku formu; zatim ne dodaje tela, već raste u kompleksnost, telo po telo, počinjući sa organizacijom da bi se na kraju razvilo fizičko telo, koje stiže do savršenstva dok su Pokretači još nerazvijeni, potencijalni.

Monad je, kao što smo videli, Zrak Božanske svesti osetljive na uslove nivoa ispoljavanja; čim sakupi oko sebe Pokretače materije nižeg plana sužava svoju svest na sopstvenom nivou, ali, je proširuje na svom Pokretaču i tako deluje na niže planove dok se ne razvije fizičko telo. Monad ima direktnu svest samo na jednom nivou, nejasan je u prvim fazama evolucije i raste kao osećajni organ koji se razvija sve dok se ne stvore veličanstveni kapaciteti ljudskog oka i uha.

Zatim počinjemo da uočavamo drugi, još veličanstveniji smisao razvoja u stalno rastućem broju individua. Nailazimo na ljude koji su svesni suptilnosti iznad fizičkog sveta: oni su osetljivi na emocionalna stanja svojih prijatelja, mogu biti sposobni i da čitaju njihove misli. Ovo znači da evolucija ide ka stvaranju sledećeg tela i da su senzualni organi počeli da spoznaju uslove nivoa kome odgovaraju. Na ovaj način evolucija nastavlja da uvodi telo po telo u funkciju dok se svih sedam ne organizuju i ne usklade. Tada Monad dolazi do izražaja.

SEDAM NIVOA POSTOJANJA

Nivoi manifestovanja zajednički su označeni broičano, ali ne po redu ispoljavanja, niti kako su predstavljeni čitaocu, već po redu kojim se javljaju ezoteristi koji razvija vidovitost; ova uobičajena nomenklatura se upotrebljava na odgovarajući način, tako da oni koji poznaju materiju neće biti zbunjeni.

SEDMI NIVO - poznat pod imenom Viši spiritualni, Nivo čistog ili apstraktnog duha je prva faza ispoljavanja; on vuče svoju supstancu i energiju direktno iz Velikog neodređenog koje (upotrebljavajući slikoviti metod, jedini po kome se ezoterična nauka može učiti) leži odmah iza sedmog plana i predstavlja rezervoar potencijalne snage koja se prilikom aktiviranja usmerava ka sedmom nivou ispoljavanja. Ovde nema izdvajanja te "Sve je Jedno, Jedno je Sve". Ima dve karakteristike: prva je apsolutna harmonija, a druga je tendencija ka kombinaciji među delovima. Na ovom nivou se, u početku evolucije, po aktiviranju Monadičnog pokretača, upućuje veliki broj nukleusa života, Monada, koji se razvijaju u raznovrsne ljudske jedinice.

ŠESTI NIVO se naziva Nižim spiritualnim ili Nivoom konkretnog duha. Monadična snaga evolucijom stiže do ovog plana i razilazi se u sedam različitih pravaca, struja, poznatih pod imenom Sedam Zrakova koji su označeni imenima boja. Smatra se da Monadi potiču iz svake od ovih struja duhovne tendencije i da se različitim aktivnostima razvijaju do svog savršenstva. Ova deoba ne znači jednostrani razvoj jer svi elementi moraju biti prisutni, ali jedan dominira i daje mu ključnu notu. Primarna karakteristika šestog nivoa je tendencija.

PETI NIVO je Viši mentalni ili Nivo apstraktne misli. Pomoću Monadične snage dolazi do stvaranja i razvoja Kvaliteta i njegove podele na Tipove. Od ovog momenta više nije pravilno govoriti o Monadičnoj snazi jer nukleusi počinju da funkcionišu i Život postaje živ.

ČETVRTI NIVO se naziva Nižim mentalnim ili Nivoom konkretne misli, a karakteriše ga određenost koja je ograničena opredeljenošću nastalom na višim planovima; to je nivo konkretne misli i pamćenja.

TREĆI NIVO ili Viši astral je Nivo emocija i karakteriše se privlačenjem, željom za jedinstvom.

DRUGI NIVO je Niži astral ili Psihički nivo na kome se stvaraju instinkti i strasti, želje za privlačenjem ili posedovanjem.

PRVI NIVO je fizičke, materijalne prirode. Tu se javljaju ljudska bića od krvi i mesa.

SEDMOSTRUKI ČOVEK

Očigledno je da se čovek sastoji od supstanci svakog od sedam nivoa postojanja: pomoću ovih elemenata kontaktira sa njima i, ako je bez ijednog elementa svojstvenog odgovarajućem nivou, njegovo funkcionisanje ne može da se aktivira. Na primer, ako čoveku nedostaje supstanca trećeg plana biće lišen nežnih osećanja, nesposoban da ih oseti ili da ih razume u drugima.

Svaka supstanca se organizuje prema zakonima svog nivoa i javlja se u ezoteričnoj literaturi kao "telo", ali izraz "stanje svesti" tačnije odgovara utisku. Čitalac treba da shvati u učenju ezoterične doktrine da, pored svog fizičkog tela koje je sagrađeno od materije prvog nivoa i odgovara tim uslovima, poseduje u sebi i organizovan sistem instinkata i strasti. Pomoću simpatične indukcije strasti u sebi (zajednički fenomen) sposoban je da primi strasti drugih; ovaj aspekt ljudske prirode shvata se kao psihičko ili osećajno telo, a u ezoteričnoj nauci kao funkcionisanje drugog ili Nižeg astralnog nivoa.

Čitalac treba da shvati i svoju emocionalnu prirodu kao slično organizovanu i usmerenu na svoj sopstveni nivo postojanja; kao i svoje razumne sposobnosti i moć apstraktne misli i, najzad, svoju duhovnu prirodu i iskru Božanskog života koja formira nukleus, a on stvara individualnu egzistenciju.

To znači da čovek ima sedam različitih aspekata svoje prirode i da se, u ezoteričnoj nauci, svaki od njih tretira kao telo.

Monad, tokom evolucije, skuplja oko sebe materije svih nivoa, ali su potrebne duge godine iskustva i razvoja pre no što se masa koncentrisane materije definitivno organizuje u telo sposobno da subjektivno i objektivno funkcioniše; drugim rečima, prolaze godine i godine dok formirana tela ne postanu dovoljno razvijena i svesna spoljnih uslova na svom sopstvenom planu ispoljavanja.

Fizičko telo funkcioniše i opaža svoju okolinu direktnom svešću, ali kod prosečnog čoveka ovo je jedino telo koje omogućava dvojni razvoj; u njemu su drugi, treći i veoma često, kod civilizovanih rasa, četvrti nivo dovoljno razvijeni da funkcionišu subjektivno: ali nije uobičajeno naći formiran peti nivo, odnosno moć apstraktne misli; još je ređe naći razvoj duhovne prirode, različite od emocionalnih ideja koje pripadaju trećem planu i koje se često pogrešno smatraju pravom produhovljenošću.

Kod razvijenijeg tipa ljudi nailazimo na formiranje jednog ili više suptilnih tela koja mu omogućavaju da direktnom svesću opaža njihov razvoj, nasuprot nerazvijenim individuama koje to čine podsvesno. Prvi tip je potpuno svestan osećanja svojih prijatelja, dok drugi podsvesno prima uticaj emocionalnih stanja svoje okoline "ne znajući šta se dešava sa njim", kao što je obično slučaj. U toku evolucije konstantno se razvijaju suptilnija tela, što se dokazuje činjenicom da psihizam napreduje.

Posmatrajući ljudsku prirodu malo je razumljiva činjenica da je moguće, iako sinteza svih stanja svesti predstavlja najviši oblik postojanja, koncentrišući se na bilo koje stanje svesti, ograničiti pažnju samo na to i posmatrati, u obliku zasebnog sveta, nivo ispoljavanja kome odgovara. Kada izvršava ove aktivnosti za čoveka se kaže da "funkcioniše u svom astralnom telu na trećem nivou" ili svojim konkretnim duhom na četvrtom, i dok je on angažovan, u njegovom fizičkom telu, zahvaljujući odvajanju svesti od nervnog sistema, dolazi do stanja transa.

Oni koji imaju neophodno znanje namerno se otvaraju da bi postigli širenje svesti na planovima na kojima inače ne bi mogli da kontaktiraju usled stepena svog razvoja; malo je shvatljivo da se ekspanzija svesti nevoljno javlja tokom sna kod osoba nešto razvijenijih od proseka. Pravi cilj evolucije nije odvajanje svesti, već njeno usmeravanje, a povremeno se koristi i trans-metod za prenos fizičke svesti.

EZOTERIČNI KONCEPT ŽIVOTA I SMRTI

Ezoterična nauka prihvata večnost života. Centralni koncept odgovara reči Reinkarnacija, koja implicira večito jedinstvo egzistencije u nizu tela. U nameri da se objasni ovaj koncept mora se primetiti da Individualnost i Ličnost predstavljaju dva odvojena aspekta čoveka. Individualnost se sastoji od tri najviša tela: iskre čistog duha sedmog nivoa, konkretne duhovne prirode šestog plana i apstraktnog duha petog nivoa. Kada se ovi planovi jednom razviju, shvataju se kao večnost u evoluciji i vraćaju se u svestremenost kao organizovani centri zračenja. Četiri niža tela - konkretni mentalitet, emocionalna i strasna priroda i fizičko telo - posmatraju se kao vremenske kreacije materije na svojim nivoima koje Individualnost tretira kao Pokretač i koji, kolektivno, grade Ličnost. Ličnost je sagrađena u nameri da onemogući Individualnosti, koja nema oblik, da prikupi iskustvo sveta forme i da odbaci iskustvo kroz koje prolazi, jer je Individualnost apsorbira kao hranu za svoj razvoj. Ovako Individualnost prolazi kroz godine, dok mnoge Ličnosti vode ka razvoju, funkciji, godinama i smrti, ali kako je svaka Ličnost sagrađena od Individualnosti koja je napredovala, mnogo je razvijenijeg tipa od svog prethodnika.

Individualnost je Jedinstvo evolucije, a Ličnost Jedinstvo inkarnacije.

Iz doktrine Reinkarnacije potiče ezoterična teorija o Sudbini. Pojam Sudbina je, moglo bi se spomenuti, sinonim pojma Karma u Istočnim školama.

Čovekova sudbina predstavlja ukupan zbir iskustava koje je stekao proživljavajući prethodne živote koji određuju uslove sadašnjeg; snagom volje stalno se formiraju novi događaji. Sudbina nije neizbežnost koju ezoterična nauka proučava, već je uslovljena određujućom snagom. Istina, neki slučajevi, idući kroz prošlost, mogu biti tako jaki da nikakav napor volje ne može da zaustavi njihov tok, i oni moraju da postoje dok se njihova snaga ne istroši, ali svojom voljom čovek može da izazove reakciju, bez obzira da li će se raditi o sudaru ili procesu čišćenja. Ezoterična nauka uči da mu, iako treba da reši svoje probleme u stanju u kome se nađe u bilo kom životu i ograničenom smislu ovog kratkog vremenskog odeljka, nije data slobodna volja, mada još uvek može da odredi uzroke koji će ići napred u njegovu budućnost, tako da može da uradi od sebe šta želi.

EVOLUCIJA I INICIJACIJA

Ezoterična nauka smatra čoveka oblikom koji se razvija od preljudskog do stanja nadahnute i prosvećene psihičke svesti.

Veliki tok evolucije zahvatiće najnerazvijeniji duh, ali mora da prođe odgovarajući vremenski period do završetka procesa koji je već doveo čoveka u sadašnje stanje razvoja. Postoji metod brze evolucije koji je poznat kao Inicijacija, gde upotrebom razuma i volje čovek sam može brzo da uradi ono šta evolucija čini polako za sve šta postoji.

Smatra se da život nije potekao direktno iz Velikog neodređenog, već iz struja. Iako sve idu istom stazom, neke su izdvojene od ostalih i tako dostižu visoke stepene razvoja dok njihovo Bratstvo još čeka ispoljavanje ili je na nižem evolutivnom nivou. Ukoliko ga aktivira filantropija, ovo Bratstvo, čije je psihičko telo istrošeno, može još uvek u obliku munje ili na sledećem stepenu, dati instrukcije i pomoći onima koji su vredni i sposobni da koriste ovakvu pomoć. Više bratstvo je već obučilo pojedince koji predstavljaju izvidnice evolucije. Oni, kada na njih dođe red, daju uputstva svojim učenicima tako da se evolucija može porediti sa letom ptica kada se najjače probijaju kroz vazduh a slabije ih slede.

Ukoliko su čovekova moralna, intelektualna i duhovna priroda razvijene, ili koristeći ezoteričnu terminologiju, ako su njegova tela organizovana, Bratstvo ga može izabrati za specijalnu obuku. Instrukcije će prvo biti date telepatski kroz podsvest i, kada je dovoljno napredovao na svom putu, biće doveden u kontakt sa učenicima Višeg bratstva na psihičkom nivou koji će ga učiti i svesno obučavati odgovarajućim sredstvima plana - živom i pisanom rečju. Dalje, kako bude dolazilo do progresu, Starije i Mlađe bratstvo zajedno, sredstvima procesa poznatog pod imenom Inicijacija, uskladiće podsvest i svest.

Čitalac će, na ovoj tački, pitati kako može da se ostvari kontakt sa Višom inteligencijom. O ovome se može malo reći, jer je to stvar unutrašnjeg iskustva. Dovoljno je spomenuti da će želja, ako je dovoljno jaka i duga, pokrenuti jedro i dovesti do željenog kontakta. Dalje se staza otvara sama kako učenik napreduje.

EZOTERIČNI KOCEPT SEKSA

Da bi razumeli ezoteričnu filozofiju seksa treba da se setimo da je svet poznat kao sedmostruki kompleks. Materijalni svet je jedan od nivoa ispoljavanja; fizički fenomen nama poznat kao seks predstavlja jedan aspekt snage koja funkcioniše na svih sedam nivoa.

Ezoterična nauka počinje da raspoznaje da seks ima isto tako emocionalni kao i fizički aspekt. Ezoterična nauka govori da ima mentalni i duhovni, pored onih aspekata u kojima se obično poznaje, i na svakom planu se različito izražava funkcionišući u skladu sa njegovim zakonima, tako da su svi elementi seksa pronađeni na sedam nivoa, spojeni u pravim proporcijama, suština seksualnog života najviše veličine. Više puta, na nižim nivoima, seksualne snage izviru i kontrolišu se. Samo pomoću razumevanja njihovog ispoljavanja i zakona koji ih kontrolišu možemo se nadati da usmeravamo njihove akcije u nama i u društvu.

Ezoterist ne upotrebljava termin "seks" kao mi; on govori o životnoj snazi koju shvata kao energiju elektro-hidrauličnog tipa, radioaktivne i magnetne vibratorne aktivnosti. Snaga je bliska pritisku i reaguje slično hidro-energiji.

Snaga se shvata kao zračenje iz Velikog prvog kovitlaca i Božanska je po svojoj prirodi. Izražava se kroz Pokretače koje je Monad sagradio na različitim nivoima i uslovljena je prirodom plana na kom se radi, a ograničena tipom i nesavršenošću svakog individualnog Pokretača, tako da može da prođe kroz mnoge promene i čak bude udaljena od svog izvornog impulsa, ali je ipak Božanska po svom poreklu i prirodi. Zbog toga je poštiju i podržavaju individue kroz koje funkcioniše kao sveta nada pod rukovodstvom samog Božanskog života.

Ova životna snaga štiti žive oblike od dezintegrirajućih snaga koje konstantno traže da prorede sve posebne supstance zajedničkog roda; ovo je prva funkcija životne snage - da održava ispoljavanje koje je postigla kao forma i to na nivou do kog je stigla. Kada funkcioniše ovako kao Život i Zaštitnik shvata se kao jedinstvo. Ima i drugih zadataka, u stvaranju novih oblika, i kao takva treba da funkcioniše u polarnosti u vidu dualiteta sa pozitivnim i negativnim aspektima. Ezoterično shvatanje seksa odnosi se na ovu fazu životne aktivnosti.

Za održavanje života dovoljna je jednostavna snaga, ali za bilo koju kreativnu formu neophodne su dve snage, jedna aktivna a druga inertna; odnosno, prva je brzina, a druga je zaključana u oblik koji se oslobađa stimulisanjem brzine.

Imamo, dakle, u ove dve snage, jednu koja traži da se isprazni i tako stigne do stanja ravnoteže u drugu inertnu, potencijalnu koja čeka stimulans. Druga ili ženska snaga može se porediti sa dinamitom, a muška sa električnim šokom ili udarcem čekića koji podstiče energiju.

O ovim dvema snagama govori se kao o pozitivnoj i negativnoj, muškoj i ženskoj. Pozitivna ili muška snaga je stimulator, a negativna ili ženska, pomoću latentne energije, obavlja stvarni kreativni rad pod uticajem muškarca ili stimulatora koji odmah postaje impotentan kada je impuls njegove stimulacije pao. Gde se radi o ovakvoj akciji ili reakciji ezoterist smatra da se radi o seksu, bilo u svetu minerala ili carstvu uma.

EZOTERIČNI KONCEPT MUŠKARCA I ŽENE

"U Nebeskom kraljevstvu nema ni venčanja ni braka" rekao je onaj koji zna; pretpostavlja se da ovo znači da je duhovni čovek bez seksualnih karakteristika. Ezoterična nauka ne smatra da je bez njih već, naprotiv, da je biseksualan i sam po sebi kompletan. Individualnost je dvostruka, pozitivna i negativna, ima kinetički i statički aspekt, te su muško-ženske ili žensko-muške karakteristike prilagođene odnosima "snage" i "oblika" tokom nastajanja. Ličnost je jednostrana i ima određeni pol. Individualnost je u vidu magneta koji ima pozitivan i negativan pol, od kojih je jedan ubačen u neprobojnu materiju i njegova priroda određuje pol deteta koji se gradi oko njega.

Individualnost, čiji je život evolucija, ima oba aspekta svoje prirode; Ličnost, čiji je život inkarnacija, poseduje jedan u funkciji dok je drugi u pozadini ili nerazvijen. Ovo je dobro prikazano na pčeli kada način ishrane određuje da li će se pol razviti ili ne; takođe u ljudskom obliku gde su karakteristični organi drugog pola uvek prisutni u rudimentiranim formama i mogu, čak, u izvesnim tipovima abnormalnosti, da postignu značajan razvoj ako ne i aktivnu funkciju.

Dok je pol striktno određen strukturalnom formom na fizičkom planu, na višim nivoima zavisi od relativne snage koja stalno varira, tako da dve osobe, muško i žensko u materijalnom svetu, mogu stalno da menjaju polarnost u svojim odnosima na unutrašnjim nivoima. Njihov odnos može biti takav da on vodi a ona sledi, ali ako se promene uslovi, žena će preuzeti upravljanje, biće glavna, a on će je slediti. Onaj koji oseća dubinu biće muškarac na nivou emocija, a onaj koji zna najviše biće muškarac na mentalnom nivou, ne gledajući telo u kome svako ima inkarnaciju.

Muško telo je bolje snabdeveno izrazima pozitivnog tipa snage te je, uopšteno, "muško" na višim nivoima; ako postoji bilo kakva razumljiva nejednakost snage tada žena može biti relativno "muška" prema svom partneru na unutrašnjim planovima. Ne sme se zaboraviti da su muškost i ženstvenost uvek relativni pojmovi na unutrašnjim nivoima i kao što psihička snaga individue ili para varira, tako se relativna seksualnost menja i muškarac može biti čisto "muški" u svojim odnosima sa jednom ženom, a čisto "ženski" u odnosima sa drugom. Oblik određuje pol individue na fizičkom planu, a relativna snaga na unutrašnjim nivoima. Ova činjenica je nit koja mnogo znači.

INTERAKCIJA IZMEĐU POZITIVNOG I NEGATIVNOG NA NEFIZIČKIM NIVOIMA

Spiritualni planovi

Na sedmom nivou "Sve je Jedno i Jedno je Sve". Ovo je aksiom ezoterične filozofije. Ovde postoje dva tipa bića: ona koja su napredovala, ali malo ispred svog porekla i nalaze se na spoljnoj krivini evolucije, i ona koja su završila svoj razvoj i uzdigla se do nivoa svog izvora. Ovaj plan je isključivo bezobličan jer ostaci prethodnog tipa još nisu dostigli formu, dok su je oni sa sledećeg, pošto su naučili sve šta forma može da da, odbacili u stranu, zajedno sa njenim ograničenjima želeći da usklade savršenu slobodu sa harmonijom Univerzuma kome pripadaju.

Rekli smo da je ovde Sve Jedno. Odnos postoji unutar svake ćelije i ostatak nivoa daleko vodi u intimnost i ujedinjenje, najviše šta je postignuto kod zemaljskih ljubavnika u najvišim momentima njihove ekstaze i jedinstva; ovo je stalni, normalni uslov sedmog nivoa koji može da se nazove Kraljevstvom nebesa, jer je to stanje savršene ljubavi i harmonije. Zemaljski ljubavnici se plaše da mogu da izgube jedno drugo u onome šta oni zamišljaju kao praznu, bezobličnu nirvanu; nasuprot tome, savršeno jedinstvo koje je do sada bilo moguće u retkim momentima među retkim osobama, postaje uobičajeno stanje sveg stvorenog. Na sedmom planu, i samo ovde, nema razlike između pozitivne i negativne snage. Ovaj nivo se ponekad naziva Nivoom čistog pritiska.

Na šestom planu se pojavljuje prva razlika ili, počinje odvajanje. Univerzalni pritisak sedmog nivoa izaziva isticanje snage u svim pravcima u obliku struja. Ove struje se u ezoteričnoj filozofiji nazivaju zracima i svaki Zrak se smatra specifičnim aspektom Božanske prirode. Kada dolazi na Šesti nivo Monad "deluje na ispoljavanje" kroz jedan ili drugi Zrak, i ova prva okolina određuje tip Monada; funkcionišaće zajedno sa snagama ostalih Zrakova, ali nijansa boje njegovog sopstvenog zraka formiraće ključnu notu njegove prirode i on mora da se vrati kroz kapiju kroz koju je stvoren sledeći Monad kada je krug njegove evolucije završen.

Dobro je poznato da je za aktiviranje elektriciteta potreban kružni tok snage, tako da čovek koji je potpuno izdvojen i nema kontakt sa zemljom sigurno može da dotakne živu žicu jer ne predstavlja kanal za struju. Tako je i sa životnom snagom. Ona utiče u svaki Monad iz Božanskog izliva i pošto je prošla kroz sve šta je Monad registrovao, ide pravo u prostor; tamo pravi krug koji je ograničen tim nivoom ispoljavanja i tokom svog kruženja prelazi na niže planove dok je konačno ne reapsorbuje Božansko kao neorganizovanu kosmičku snagu. Ako bilo kada postoji želja da se obavi neki posao, ne sme se dozvoliti da ona ode u prostor i da se disperzira: mora biti koncentrisana u kanal, ograničena i oblikovana u pritisak koji čini snagu energije. Ovo se postiže usmeravanjem i povratnim tokom u kanal individualizovanog. Na stazi usmerenja stvara svoj sopstveni kanal i svi individualizovani Monadi postoje, ali treba da se oformi povratna staza da bi se sprečila beskorisna difuzija. Znanje o metodima pravljenja povratnih staza je jedna od tajni praktičnog okultizma.

Metodi usmerenja ka cilju povratnog toka u principu su isti na svim nivoima, ali se egzaktna zamisao razlikuje zavisno od materije na koju se odnosi. U suštini, Monad koji nagine ka pritisku ispoljavanja ili individualizacije sarađuje sa Monadom koji nagine ka jedinstvu sa Božanskim, ka univerzalizaciji. Ako se ova dva mogu sresti i formirati kontinuitet materije, tada se životna snaga koja otiče iz Božanskog kroz pozitivnu ili mušku individuu, umesto da zrači u prazan prostor posle obavljenog posla u organizmu, vraća u Božansko kroz negativnu ili žensku osobu. Na tački spajanja dve jedinice snaga može da se zadrži i vrati u kreaciju na nivou ispoljavanja na kom je postignuto jedinstvo. Ovo je suština ezoteričnog učenja o seksualnom funkcionisanju.

Zamisao kosmičkog seksa ili polarnosti, ako je ta reč pogodnija, obzirom na asocijacije koje prva izaziva, koristi se na šestom nivou: prvo, da indukuje jak mlaz snage od sedmog do šestog plana; drugo, da zadrži snagu na visokom nivou i izbegne degradaciju i difuziju i, ukoliko je dozvoljeno, da sledi svoj normalan tok krećući se po nivoima, i da se difuzira u kosmički prostor pre no što se vrati u Božansko. Da se sve ovo bolje shvati navešću primer: uzmimo slučaj čoveka spiritualnog karaktera koji se oseća pozvanim u duhovnu misiju regeneracije ljudstva. U ezoteričnoj nauci reklo bi se da takav čovek, da bi bio kanal za duhovne snage, mora da ima visoko razvijen šesti nivo zato što radi sa njegovim snagama i one mogu da prime adekvatan izraz kroz visoko organizovano telo. Ako se takav čovek zadovolji solidnim razvojem može da uzdigne svoj sopstveni život do visokog stepena evolucije komunicirajući sa Božanskim životom, ali neće ostaviti nikakav znak na svojoj rasi niti potomcima; spoljašnji svet će biti bez njegovog uticaja ukoliko on izabere da usavršava rad u njemu. Ako razvija duhovni život svojih sledbenika, primetiće se da odmah sakuplja oko sebe malu grupu učenika koji su u različitim odnosima. Svojim sledbenicima on daje, niti traži, niti prima bilo šta povratno, ali od učenika zavisi na intiman način, sa malo razumevanja za spoljašnji svet.

Učenici mogu biti muškarci ili žene, to nije važno. Sve šta se traži od njih je da su oni intimno simpatetičko jedinstvo sa svojim Gospodarem, da su na približnom stepenu duhovnog razvoja, i onda će se videti da mala grupa funkcioniše kao jedinstvo u duhovnom pokretu. Nadalje, ukoliko misionari budu poslani da unaprede učiteljev rad, primetiće se da su u paru da bi mogli da pomažu jedno drugom.

Sada je to interakcija između jake, pozitivne prirode koja deluje kao kanal za moćne duhovne snage i manje snažne, relativno negativne prirode koja je prima; ezoterični naučnik uviđa Božansku životnu snagu koja funkcioniše u polarnosti.

Potvrda ovog stanja videće se u fenomenu koji ne dolazi često u vezu sa prizivanjem životnih snaga. Mnogi religiozni učitelji, osnivači pojma senzualnosti i oni koji su uspeli da upravljaju barkom života kroz uske prolaze, ostavili su trag u svojim autobiografijama o užasnim borbama pre no što su izvojevali pobedu. "Đavo ih je iskušavao" kroz postupke koji nisu bili za obične smrtnike; njihova osetljiva priroda, sudija vizija i misli, mora biti jaka kao i njihova duhovna priroda i samo ih je ekstremni asketizam održao pod kontrolom. Tada je mučenje izbegavanje svih posebnih stimulacija zbog želja koje kao munje blještavom svetlošću pogađaju *sine qua non* više forme religiozne zamisli.

Neki psiholizi vide u dobro poznatom fenomenu drugi dokaz da je seks koren svih stvari, i posmatraju religiozno shvatanje osećanja kao sublimaciju seksualne individue, misleći da su oni na raspolaganju jednom i za ceo duhovni život, dokazujući njegovu vezu sa seksualnim životom. Ezoterista gleda fenomen sa drugačije tačke.

On veruje da obe aktivnosti treba da budu ispoljavanje jedne iste snage kroz požrtvovanje i da je forma koju ona uzima određena mašinom kroz koju funkcionise tako da će, ako protiče kroz telo šestog nivoa, ispoljavati sama po sebi duhovnu toplinu i dinamičku moć i delovaće na suptilnu prirodu onih sa kojima dolazi u kontakt; ukoliko protiče kroz mentalno telo biće to kreativni intelekt, a ako protiče kroz fizičko telo, seksualna snaga u običnom smislu reči. Ma kuda proticala, to je ista i jedna snaga, i to je konačna manifestacija u stvaranju koja ne degradira, već je primarna u rađanju i to je čini Božanskom i svetim činom.

Popularno mišljenje, a posebno teološka misao, zbog straha od dobro poznatog fenomena senzualnosti mistike, ne gleda na životnu snagu kada se ispoljava na fizičkom nivou kao na u bilo kom pogledu svetu stvar, već kao na ispoljavanje naše niže strane u ratu protiv našeg duhovnog ja; ali ima nekih ispovednika, mudrih po ljudskoj prirodi, koji su dovoljno pametni da je vide kao drugačiji aspekt jedne iste stvari. Kada senzualnost negativno utiče na reputaciju on uvek smatra da je čovekov život, kao duhovna snaga, gotov; ovo može zaista da bude slučaj, ako velike snage iskliznu van njegove kontrole i siđu na fizički nivo; otkriće da je teško, posle takve provala oblaka, da ih vrati u njihov kanal; njegova barka može biti pomerena i možda nikada više neće biti sposoban za koncentraciju energije, po čemu je rad završen. To je ipak bila duhovna snaga koja slama granice a ne snagu izvan sveta. Jaka kosmička energija, koju je taj čovek prouzrokovao, da bi ušla u kanal njegove individue osvedočena je većom voltažom, metaforično govoreći, nego što bi on mogao da podnese, te se tako njegova duhovna priroda sabija pod strujom i postaje "kratko-kružna". Struja je prizemljena. Umesto jako organizovane duhovne snage koja zadržava struju u kanalu i drži je na duhovnoj strani, da bi se vratila u Božanski izvor bez jednog napuštanja šestog nivoa, nastaje veliki pritisak na čovekovo duhovno telo tako da snaga izmiče iz ruku i vođena linijom manjeg otpora, linijom prirodnog evolucionog toka, plovi od sedmog nivoa ka prvom, a zatim nazad putem zemaljske duše; i on je mali krivac, kao čovek čija brana popušta i voda preplavljuje selo. Istina, trebalo je da zna da je nivo vode bio isuviše visok za njegovu branu, ali on nije zlonamerni ubica sela.

Ovo je fenomen dobro poznat ezoteričnim naučnicima; eksplozija duhovne brane pod pritiskom isuviše velikim za organizam da bi izdržao, i degradacija Božanske snage na nižim planovima egzistencije. Šta je, možete se pitati, lek za ovo? Prvo, zaštita je bolja od lečenja, i sve suptilne snage treba da se pažljivo regulišu prema moralnoj uzdržljivosti osobe; drugo, zajednički rad treba da se izbegava, jer su druge osobe sposobnije da prve vide pukotine u brani, a to je stvar koje u sopstvenom slučaju čovek poslednji postane svestan. Onda, ako dođe do ovakvog upozorenja, vođena individua treba da zaustavi sve unutrašnje aktivnosti i da se okrene materijalnom nivou izvedeci snažne telesne vežbe, ili čak da umiruje Boga na stari način. Uzdržavaće se od prizivanja bilo kakve duhovne sile dok se kanali ne pročiste. Za mistika je prizivanje dalje ekstaze pod ovakvim okolnostima rad na slamanju senzualnosti ili dovođenju do histerije i mnoge duhovne duše su se pod ovakvim okolnostima osetile bezvrednim da se približe Bogu, te su morale ponizno da rade na poljima ili da žive u siromaštvu dok ih njihov Bog nije pozvao pod svoje okrilje. Ovakva duhovna poniznost spašava mnoge i sveta je za razliku od sramotne. Kada su životne snage na nižim nivoima otvaramo više na sopstveni rizik.

Mentalni planovi

Delovanje polarnosti može se jasno trasirati u dva aspekta uma koji funkcionišu kao apstraktna i konkretna misao. Na petom ili nivou apstraktne misli, veliki Zraci predstavljaju aktivnosti šestog plana i dalje su usmereni u Kvalitete i apstraktne principe. Pošto je apstraktan, nivo se može shvatiti pomoću sličnosti i njegova priroda se može samo naznačiti u knjizi ovog tipa. Može da pomogne praktična ilustracija u pokazivanju prirode njegove aktivnosti.

Postoje dva tipa logične misli. U prvom ili deduktivnom tipu, za opšti princip, dokazani su posebni slučajevi delovanja; u drugom ili induktivnom tipu mišljenja, posebni slučajevi dokazuju opšti zakon. Dok svako stvara korist od oba ova metoda u mentalnom radu, shvata se da jedan ili drugi tip preovlađuje u logičnom mišljenju svake individue i da je dovoljno razvijen da upotrebljava ovaj nivo delovanja uma. Veliki deo ljudstva, kao što se može primetiti, nije dostigao ovaj stepen evolucije, već vođen slučajnim metodom, zavisi od memorije vođstva i nemoćan je da postigne više od zaključka iz iskustva.

Individue na višim mentalnim planovima mogu se podeliti na dva tipa: na one koji poseduju velike apstraktne principe ovog nivoa i cilj im je njihova primena u konkretnijim oblicima egzistencije, a svest njihovog izvora u Božanskom je nestrpljiva da siđe na pozornicu evolucije noseći Božansko svetlo sa sobom; i drugi tip, čija svest ima cilj u Božanskom, uvek je zabrinut da sintetiše svo iskustvo u duhovno. Jedan tip je difuzni, a drugi teži ka jedinstvu; jedan funkcioniše kao muška aktivnost, drugi kao ženska.

Kako se izražavaju ova dva tipa u aktivnom životu? Jedan će biti filozof koji uobličava opšte principe i sumira njihove posledice; drugi će biti naučnik koji sakuplja masu podataka i odbija uopštene zakone iz svojih opažanja. Svakako, u praksi, svaki mislilac upotrebljava oba metoda. Ako je pretežno kolekcionar činjenica, jer takvi postoje, ili je više sakupljač neproverenih principa, jer i takvi postoje (mada navedeno obrazovanje nastoji da ih eliminiše), postići će malo uzvišenosti u svetu misli; najveći doprinos ljudskom znanju dali su filozofski naučnici ili naučnici filozofi.

U opštoj praksi, jedan tip uma sakuplja podatke, filozofira o njima, i samo u najeminentnijem radu te dve aktivnosti deluju zajedno. U ovoj kooperaciji ezoterični filozof vidi aktivnost dva tipa polarnosti, mušku indukciju i žensku dedukciju, i objaviće da su ova dva metoda aktivnosti neophodna za kreaciju na Nivou apstraktne misli kao i na planu zgusnute materije, da su jedan bez drugog sterilni, dok funkcionišući zajedno donose plodove novog znanja.

Na četvrtom ili Nivou konkretne misli, opet se pojavljuje princip polarnosti. Koliko je zamoran i težak intelektualni rad koji se izvodi u usamljenosti bez simpatije, ali um odgovara umu obnovljenom stimulacijom i aktivnošću gde postoji zajednički fond znanja. Svi umni radnici dobro znaju za iznenadni skok unapred kada su inspirisani naporom posle konverzacije, korespondencije, ili čak čitanja knjige o temi za koju su zainteresovani. Stimulativna reakcija, jedna po jedna, može se jasno videti na ovom nivou, i bilo da razumeju njihovo uplitanje ili ne, umni radnici veoma dobro znaju njen uticaj na svoje živote na osnovu iskustva koje mnogo koriste. Ezoterista poznaje ovaj princip, da za izvesne poslove mora da čeka svoj par jer dalje ne može sam.

Astralni planovi

Planovi emocija i strasti poznati su ezoteričnoj nauci kao Niži i Viši astral zasebno; ovde možemo da trasiramo početak seksa u svom uobičajenom značenju.

Na trećem nivou ili Višem astralu, planu nežnih osećanja, vidimo emocionalnu stranu prirode želeći jedan objekat za izražavanje svojih osećanja ili za svoje potrebe, i ova dva aspekta ezoterista posmatra u polarnosti. Na trećem nivou još nema određenosti seksa; način funkcionisanja određuje snagu kao pozitivnu ili negativnu, muškog ili ženskog tipa. Taj koji ima potrebu za emocionalnim izrazom tretira se kao muški, a onaj koji ima potrebu za emocionalnim zadovoljenjem kao ženski. Ovi načini funkcionisanja mogu da se jave u brzim sekvencama, ili čak simultano u poštovanju različitih aspekata prirode, i polarnost se stalno menja.

Fluktuacija polarnosti na Višem astralu je veoma važan faktor u praktičnom izrazu ovih principa ljudskih stvari.

Na Nižem astralu ili Nivou instinkata, polarnost teži da postane stabilnija zato što je ovaj plan veoma blizak fizičkom i psihološke funkcije podstiču njegove uslove; ali čudno je da je, kada može da se pojavi prvi znak, seks na drugom planu suprotan onom na fizičkom. Nije teško čitaocu pokazati istinitost ovog stanja. Dobro je poznato da je ženska ljubav postojana, ali slabijeg intenziteta nego muška, dok muškarac dobrovoljno reaguje na stimulans i vraća se u pasivno stanje kada je proces završen; u ovom ezoterista vidi stalni protok snage kroz pozitivno muško telo žene i iznenadnu eksploziju energije u ženskoj želji tela muškarca pod stimulansima kinetičke snage.

Na ovom planu deluju izvesne vrste magije u kojima se upotrebljava seksualna energija. Jedna od opasnosti od nepoznatog proticanja u nepoznatim količinama je i potreba za velikom samokontrolom onih koji se bave ovakvim proučavanjem okultnih nauka. Bilo ko ko poznaje ove krugove u kojima se neguje učenje praktičnog okultizma, zna da postoje stalne nevolje u ovom radu ukoliko se ne poštuju visoki moralni standardi.

POLARNOST NA FIZIČKOM NIVOU

Imamo fizičko telo u kome sastav organa određuje koji ćemo deo biti u polarnosti života; rođeni smo kao muškarac ili žena i treba da se povinujemo odluci naše koncepcije; hermafrodite i homoseksualce ezoteristi, kao i ostali, posmatraju kao patološki fenomen.

Kontrola seksualne aktivnosti na fizičkom nivou određena je sastavom organa jer hormoni, cirkulišući u krvi, stimulišu sekretorne organe na aktivnost. Ovaj seksualni pritisak individualno raste i opada prema hemijskom sastavu krvi koja stalno fluktuiira uz izvesna ograničenja. Mesečni ciklus žene pokazuje podudarnost sa procentom krečnih soli u njenoj krvi; kod muškaraca dolazi do ritmičnog rasta i pada želje, a to je manje proučeno nego naznačeni period kod žena.

Mnogi popularni pisci su objavili da u ovom otkriću imamo ključ celog života, emocionalnog, intelektualnog i duhovnog. Primećeno je da je muškarac jednostavno sinteza svojih doktrina i da svaki duhovni impuls, svaki emocionalni ideal, može biti izražen sastavom krečnih soli. Jedna tačka je nepoznata ovim filozofima psihologije, a to je veliki uticaj endokrina. Jedna škola psihologije tvrdi da je adrenalin kontrolor seksualnih funkcija, druga ga naziva sredstvom za borbu; poznato je da je adrenalin stimulisan na aktivnost kada njegov vlasnik oseća mržnju ili strah. Egzoterična nauka eksperimentalno dokazuje ono šta je ezoterična dugo učila - da Nivo instinkata i strasti kontroliše funkcionisanje fizičkog organizma. Iako sastav endokrina kontroliše funkcionisanje psihičkog tela, one su same po sebi kontrolisane emocijama.

Nema potrebe, u knjizi ovog tipa, da se ulazi u dobro poznate detalje seksualne psihologije; dovoljno je označiti tačku gde egzoterična sreće ezoteričnu nauku: to je endokrini sistem.

POLARNOST UNUTAR ORGANIZMA

U prethodnim poglavljima ukratko je objašnjena činjenica polarnosti između jedinstva suprotnog tipa koje funkcioniše na različitim nivoima; postoji drugi tip polarnosti poznat ezoteričnoj nauci koji se zbiva u samoj individui. Nekoliko tela ili ljudskih principa su relativno pozitivni i negativni, kao i njihovi međusobni odnosi. Telo instinkata i strasti je pozitivno prema fizičkom i stimuliše ga na aktivnost određujući uslove, naravno, po zakonima fizike i hemije, te tako kontroliše materijalni nivo.

Svako telo je u serijama kontrolisano onim iznad njega i mora da čeka stimulans višeg pre no što počne da funkcioniše, a to čini kao kontrolor ili stimulator. Dakle, muško je u odnosu na gušći Pokretač i žensko u odnosu na suptilnu materiju koja ga okružuje. Monad sedmog nivoa ili iskra duhovnog života je prva odrednica celog sedmostrukog kompleksa, daje život i individualizaciju bez kojih uopšte ne bi postojalo jedinstvo. Zrak šestog plana određuje tip; peti nivo apstraktnih kvaliteta, u kombinaciji sa tipom Zraka, određuje osnovne crte individualne prirode.

Od četvrtog nivoa na dalje Ličnost se gradi pomoću iskustva, jer tu počinje pamćenje. Individualnost na tri viša nivoa određuje originalni pravac staze u evoluciji, i može da dođe do bilo kakve modifikacije kao rezultata okolnosti i Individualnost će uvek težiti da se vrati originalnoj liniji napretka čim se ukloni prepreka.

Pamćenje sakupljeno u konkretnom duhu prirodno određuje emocionalne reakcije koje individua stvara u svojoj okolini na osnovu trećeg nivoa, a sećanja određuju struje instinktivnih aktivnosti na drugom planu navodeći na traženje onoga šta je prijatno, a izbegavanje onoga šta je neprijatno. Prvi nivo, kao što smo već videli, regulišu emocije i impulsi.

Možemo onda reći da je svako telo vođeno zakonima svog plana i njegovo funkcionisanje reguliše telo plana koje je neposredno iznad njegovog. Psihičko telo kontroliše fizičko. Tražićemo njegov uticaj ako kontrola psihičke mašine promaši. Ovo radimo sa trećeg nivoa slikovite svesti, dovodeći ga u dualizam nad slikom zdravlja i perfektnog funkcionisanja; ako se ove slike sa dovoljno jasnoće i istrajnosti izdižu u slikovitu svest trećeg nivoa, aktiviraće telo drugog i izazvati ga da šalje impulse u zbijeni Pokretač koji se vraća u uslove zdravlja čim se hemijska kombinacija uzdigne iznad pogrešnog funkcionisanja, tako da može da se isključi iz sistema organskih promena.

Ovaj pomoćni proces je bio popularisan sistemom poznatim kao auto-sugestija koji je unapređivala hrišćanska nauka gde je peti duhovni nivo vođen po apstraktnom principu harmonije.

Kad istinito duhovno lečenje dođe u suprotnost sa takozvanim duhovnim izlečenjem koje potiče od auto-sugestije i religijskog ubeđenja i zauzima mesto na sedmom planu Monad preuzima kontrolu nižih planova i određuje njihove uslove, što se retko dešava.

U normalnom prirodnom toku kontrola serije krugova stalno napreduje, ali čovek koji želi da uzdigne bilo koje posebno telo na visok potencijal može da ga otuđi od sebe. Pretpostavimo da čovek koga smatramo kreativnim umetnikom može podići potencijal svog apstraktnog tela (na trećem nivou on smišlja umetnička dela) stvarajući podupirač intelektu kao dodatak imaginaciji. Saznaće da primena konkretnog uma na pola vizualiziranog posla prouzrokuje emocije koje se konkretizuju u umetnički oblik. Ukoliko nema konkretizacije neće se ništa dogoditi, osim što će mu emocionalne snage trećeg plana razbuktati maštu.

Isto tako, na četvrtom ili Nivou konkretne misli, mora da dovede u funkciju svoju snagu apstraktne misli ako može da uoči činjenicu. Apstraktna misao mora uzeti stimulans od samog duha.

Akcija i reakcija između dva od čovekovih tela koja su neophodna za kreativan rad, za ispoljavanje snage unutar individue koja tela snabdeva materijama drugih nivoa, posmatra se od strane ezoteričnih naučnika kao primer principa polarnosti svih kreativnih funkcija.

Ponekad se ostvaruje suprotan tok struja; čovek može tražiti stimulisanje posebnog tela sredstvima nivoa ispod umesto iznad; to može izazvati da njegov konkretan um aktivira apstraktni. U tom slučaju dobijamo čoveka koji koristi apstraktne principe u službi posebnih instanci, koji traži da se zakoni Univerzuma usklade prema njegovim standardima pravilnog i pogrešnog, koji čita sopstvena tumačenja neodrživa višim umovima od njegovog i onda ih prezentira kao prosuđivanje svojih viđenja. On je jednostran, pun predrasuda, nepopustljiv pred argumentima i nesposoban da vidi bilo koju drugu stranu slučaja osim njegovog predstavljanja. Tu prirodu nižeg nivoa ograničava inspiraciju koja je na raspolaganju u kontaktu sa višim.

Kada instinkte kontrolišu fizički događaji a ne nežna osećanja koja bi ih humanizirala u ljubav imamo senzualistu, sirovog ili sladostrasnog, zavisno od toka strasti kroz endokrine.

Alkohol je jedan od najmoćnijih faktora koji odvraća polarnost iz tela. Kada ga fizički telo apsorbuje on troši snagu vitalnih procesa dok je gušće telo punije aktivnom energijom od suptilnijeg, te stoga postaje pozitivno u svojim odnosima prema njima, i sposobno da da stimulans koji im je potreban za kreaciju. Kada dejstvo alkohola opada, nastaje period takozvane "opadajuće vode" - kako se tok vitalne struje zaustavlja pre no što može da preusmeri svoje kretanje ka prirodnom kursu. Ovo predstavlja jedan aspekt dobro poznate reakcije koja prati upotrebu alkohola.

POLARNOST UNUTAR GRUPE

Moderna nauka je počela da shvata da se psihologija mase ne sastoji od ukupnog zbira priroda ljudi koji je čine; ezoterična nauka dugo zna ovu istinu i mnogo je koristila u svom radu; ritual vuče ogroman deo svoje moći iz činjenice da je usredsređen na grupu i da crpe iz snaga grupnog uma.

Teorija grupnog mišljenja, dobro poznata okultistima, malo je bliska čak i psiholozima koji nisu učili ovu liniju misli, tako da se mora dati kratak pregled da bi se postavio plan specijalne primene kao predmet ove knjige.

Dopustite mi da skrenem pažnju onima kojima su ezoterični koncepti već bliski, da grupni um nije isto što i grupna duša.

Izvesni deo podsvesti nije sagrađen na Ličnosti. Kada jedan broj ljudi usmeri svoju pažnju na isti predmet i oseća prema njemu iste emocije, kao kada je pažnja skupa koncentrisana na sveštenika sa uzvišenom ljubavlju i divljenjem ili odbojnim osećanjima i mržnjom, slobodno-ploveći delovi njihove podsvesti teže da plove zajedno i da se koncentrišu u oblak koji nadkriva celu grupu (mora biti sasvim jasno da je upotrebljen metaforični jezik). Sastavljena svest će se sastojati samo od onih ideja i osećanja koja su direktno usmerena ka zajedničkom objektu pažnje; ove ideje će se razbiti i tako naći svoj put u podsvest svih ljudi koji čine grupu, i težnja će uticati na njihovu svest. Važno je pažljivo biranje članova u bilo kojoj organizovanoj grupi zatvorenog tipa, jer jedna dominantna Ličnost može sve da oboji.

Kada je grupna svest dobro postavljena dobija sopstvenu Ličnost. To je zasebno biće koje crpe svoju životnu snagu iz grupe koja ga je oživela; ono se može menjati svakom promenom njenog duha, ali se može uništiti samo njenim razbijanjem tako da, ukoliko se oseti da je stvoren neki neželjeni ton u određenom društvu, jedino rešenje je da se grupa raspusti, pa da posle izvesnog vremena, osvežena, nastavi rad.

Ova grupna svest, čim se dovoljno razvije, pripojiće se onim prirodnim snagama sa kojima je skoro srodna. Na primer, filantropska grupna svest crpe duhovne snage iz vere koja je inspiriše i patriotizma grupne duše. Individue će otkriti da se njihova energija crpi kada su angažovani na građenju grupne svesti, i shvatiće da, kada je grupna svest jednom izgrađena, postaje izvor energije za njih.

Razjasnićemo ovaj teški i daleki koncept konkretnim primerom. Zamislimo čoveka koji treba da preda duhovnu poruku. Velikim naporima uspeva da sakupi oko sebe malo društvo vernika. Čim je uspeo da ovo uradi, otkriva da je njegov posao postao mnogo lakši, da propoveda sa više snage. Jačim uticajem i uz manje napora, njegova inspiracija postaje jača. Pogodiće ga disharmonija ili razlike u njegovoj grupi. Oni koji su najviše obećavali u radu postaće konačno svesni vraćanja i trenutka stvaranja grupne svesti, izgrađene zajedničkim interesom i entuzijazmom; to deluje kao psihički leteći točak koji ih nosi preko nulte tačke ličnih mana. Kod ovih ljudi grupna svest deluje kao muška snaga, stimulišući ih u njihovim kreativnim aktivnostima i štiteći ih od spoljnih uticaja i antagonizama.

U slučaju rangiranja i svrstavanja pozicija se obnavlja, grupna svest crpi, ali vukući iz njih životnu snagu stvara duhovnu usisnu pumpu tako da sveže životne snage ulaze u njih iz Univerzalnog života. Jedan od glavnih razloga nevolje u ženi bez partnera je stagnacija i ustajalost njene neupotrebljene životne snage; grupna svest, bazirajući se na ovome, sprečava ovu stagnaciju i aktivira kružno kretanje životnih snaga. Primećuje se da religijski ili filantropski pokret crpi velike količine energije iz žena koje nemaju partnere. One "sipaju" u grupnu svest onu energiju koju bi potrošile na muževe i decu.

Da bi civilizacija napredovala grupna svest apsorbira energiju velikog broja žena. Primećuje se da je težnja svih visoko razvijenih civilizacija da stvaraju super-fluidnost žena, više no što se može upotrebiti u zadatku reprodukcije; one su stvorene u posebnu svrhu zato što su tražene za grupni rad sredstvima kojima se ispoljavaju više faze evolucije.

Saznanjem ovih činjenica i promišljenom upotrebom ovih njihovih mogućnosti žena bez partnera može naći svoje mesto u svetu, osetiti svoju energiju koja se crpi iz nje i uključiti se u veliku struju psihičkog života rase koji je toliko moćan izvor inspiracije i zadovoljstva onima koji učestvuju u njemu.

Grupna svest ima dva aspekta: to je rezervoar snage iz koga vode grupa crpe za svoj kreativan rad i ventil za neupotrebljenu i izgubljenu energiju. Znanje ovih činjenica nudi vredne doprinose u rešavanju problema.

IDEALAN BRAK

Retko se sreće idealan brak, a ipak svako ljudsko biće koje ulazi u ovo stanje čini to sa nadom da će ga ono dovesti do najveće zemaljske sreće. Intuitivno zna da jedino u zajednici sa drugim bićem suprotnog pola može da se realizuje ljudska evolucija, i u nadi da će stići do najvišeg razvoja za koji je sposobno, zaustavlja se u zajednici sa drugom osobom; sve prepušta pukom slučaju, ali retko je to njegova želja. Mnogi brakovi opstaju samo na osnovu međusobne tolerancije; mnogi parovi su se održali zajedno pod pritiskom javnog mišljenja, a svako biće je ušlo u brak sa osećanjem potrebe koju samo jedinstvo sa drugim može da nadoknadi.

Dakle, ovo je baza želje za zajednicom - potreba, bilo kao izraz životnog pritiska ili naknada manjka energije - i samo to jedinstvo ispunjava svrhu u kojoj jedna osoba u drugoj nalazi potrebu za onim šta ona želi da da i ispunjenje svojih želja; to bi trebalo da bude razmena koja uzima od svakog njegovu super-snagu i upotrebljava se da popuni ono šta drugom nedostaje.

Ako se ova potrošnja u svim tačkama ne dostigne, težnja za jedinstvom će se nastaviti kao nezadovoljena, ili će se okrenuti na drugu stranu radi svog zadovoljenja izazivajući bedu i socijalni nered. Ovo zajedništvo može biti deono ili potpuno individualno izazivajući jednog od partnera da traži drugog u nezakonitoj zajednici sa svim pratećim posledicama, ili se može povući tražeći intelektualno društvo i emocionalnu simpatiju i izvlačeći iz toga akt fizičkog jedinstva koji popularna misao prepoznaje kao seksualni akt. Trebalo bi reći da je muškarac manje "muški" u svojim odnosima sa ženom zato što on izražava svoju želju prema njoj i zadovoljava se samo intelektualnim druženjem. Isus kaže da "Ko god traži ženu da bi ispunio prazninu, odlazi sa prazninom u srcu" i oni koji su prodrli u ljudsku prirodu znaju da imaju više razloga da budu ljubomorni na vernost duha no na vernost tela; žena ima malo razloga za ponos na osnovu fizičkih instinkata koji bi bili plaćeni bilo kojoj ženki iz vrste, ako joj se muž okrene na drugu stranu. Žena je ona koja je objekat ljubavi i koja zaista drži muškarca, a ne ona sa kojom deli ime i krevet.

Naši zakoni i teologija, sa kratkovidom politikom, ne priznaju ništa osim fizičke vernosti i ignorišu druge gubitke. Zakoni parenja, razumljivi od strane ezoterične filozofije, mnogo više cene psihičko jedinstvo, prepoznajući sedam tela svakog čoveka i seks kao polarnost na svakom od ovih nivoa prema nekoliko uslova. Ezoterična filozofija poučava da će, ako svi planovi tela muškarca stignu do stanja funkcionisanja, a ukoliko je njihovo jedinstvo nekompletno, on još uvek biti gladan seksa, tražeći ženu.

Svi ljudi nisu podjednako razvijeni; danas su samo tri prva nivoa sposobna za parenje: fizičko telo, telo instinkata i emocija; hoćemo reći, on je fizički sposoban sa željom za zadovoljenje i nežnim osećanjima prema svojoj ženki ali sa veoma malo intelektualnog prijateljstva. Razvijeniji čovek će posedovati poslednju ideju ako je njegovo mentalno telo u funkciji, i tražeći sebi ženu sa životnim interesima sličnim njegovim; primitivniji tip, sa druge strane, neće tražiti od svoje ženke ništa osim fizičkog užitka i biće sasvim indiferentan prema njoj kada su njegove strasti zadovoljene.

Ovo se vidi kada se muškarac koji ima tri tela u funkciji i koji je sposoban za nežne emocije oženi ženom kojoj funkcionišu samo dva tela i koja u bračnom životu ne traži strasti i fizičko zadovoljstvo, pa će se javiti velika nevolja; ili će on, ako ima četiri tela u funkciji, oženiti ženu koja može samo da voli ali nije sposobna da mu bude prijatelj i javiće se tuga. Žena će dobiti od svog muža sve što traži ako funkcioniše punim kapacitetom na sva tri nivoa, ali će njegovo mentalno telo biti nezadovoljeno u pogledu parenja, tražiće ženu i sigurno će je naći u intelektualnoj ženi sposobnoj da funkcioniše na četiri nivoa, i onda se vidi jedno od platonskih prijateljstava na koje svi instinktivno sumnjaju, ali kome niko ne može da se suprotstavi po zakonu moralnosti.

Shvata se da nije važno koliko muškarac može biti lojalan u svojoj želji i radnji prema svojoj ženi, jer će jedinstvo na višim nivoima težiti da razvije tok životne snage tako da u kratkim krugovima prolazi kroz četvrti plan. Umesto da prođe kroz donje nivoe pomoću generativnih organa vraća se u Božansko kroz kompletiranje krugova u aktovima fizičkog jedinstva sa svojom ženom, ali će teći ka intelektualnom prijatelju u formi intelektualne snage. Njegova osećanja prema sopstvenoj ženi biće prazna.

Ostaje da se vidi da li će moralnost platonskih prijatelja održati snagu u kanalu, ili će biti izbačena iz platonizma pod pritiskom života Univerzuma tražeći izraz. Ako njihova moralnost uputi životne snage one će slomiti barijere i sledeći liniju prirodnog toka, poteći će ka emocionalnom i strasnom nivou sve dok ne stignu do fizičkog. Tada, i sve ne do tada, želja koja je zvanično nepoželjna, najzad je ostvarena.

Hajde da razmotrimo slučaj visoko razvijenog muškarca koji se priprema za parenje, i podleže uslovima za takvo jedinstvo. Prvo, treba da se seti da njegova različita tela dostižu zrelost u različitim godinama. Fizičko telo je kompletno u svim svojim delovima prilikom rođenja, telo želje ne počinje da funkcioniše do puberteta, koji zaista označava kompletiranje tela-želje; nežna osećanja se razvijaju tokom tinejdžerstva, a konkretno mentalno telo tokom dvadesetih. Apstraktno telo se razvija tokom tridesetih, a spiritualna priroda neće dostići svoj puni razvoj sve do kasnih četrdesetih. Onda će visoko razvijena individua oformiti svoje parenje kada vidi kojim tokom ide njena evolucija.

Mnogi ljudi, na žalost, požure u stalno parenje zbog aktivnosti tela-želje, i ulaze u brak kada se javi prva pogodna osoba suprotnog pola. Drugi ljudi emocionalno greše težeći za istinitom, pravom zajednicom, ne shvatajući kapacitete sopstvene prirode koji mogu da nastave da se razvijaju tokom braka. Dobro je za bračne parove ako je njihov rast simultan. Oni će u bračnom životu naći dubinu i bogatstvo svoje ljubavi, kako telo za telom počinje da funkcioniše i sa partnerom u domu stići će do nebesa. Ako je, nasuprot, jedan dostigao pun razvoj dok se drugi još formira, brak koji je srećno počeo, završiće se u kompromisu ili nesreći, sve dok razvijeniji od dvoje ne postane svestan potrebe koju drugi ne može ni da mu pruži, ni da zadovolji.

U savršenom braku partneri sa podjednako razvijenim svim telima koja funkcionišu, doživljavaju svakim parenjem nove dubine ljubavi. Fizičko jedinstvo obostrane želje daje harmoniju i utiče na njihov nervni sistem; ljubav će spojiti želje i ciljeve u jedno i povezati Ličnosti zajedno; zajednički fond znanja prijateljstvo će učiniti bližim, jer vera u slične koncepte i principe usmerava njihove živote u isti kanal; duhovni ciljevi i ideali istog reda kompletiraju njihovo jedinstvo, sve dok svest nije porasla do Nivoa čistog duha. Ova velika ljubav se razvija između dve duše i preplivaće sva ograničenja i zamotaće ceo Univerzum vezama njihovog jedinstva. Kada je ovo postignuto, ezoterična filozofija smatra da je najveći stimulans koji je moguće dati sa fizičkog nivoa dostigao krajnju tačku evolucije. Ovo dvoje, na svim planovima ulaze u svetlost i ne izlaze više kao odvojene Ličnosti, već postaju jedna individua sa dvostranom prirodom, kompletna sama po sebi. Takva bića su prešla nivoe života od naših i ne mogu se prepoznati našim čulima.

ZAKONI PARENJA NA SVAKOM NIVOU

Parenje na svakom nivou zavisi od stvarnog kontinuiteta supstanci tog nivoa. Na fizičkom planu zajednica zavisi od opštenja generativnih organa i ubrizgavanja muške sekrecije u ženski organ.

Na drugom nivou parenje treba da se obavi kada je želja rasplamsana i muškarac "gleda na ženu da bi je progutao očima", a ona izražava slična osećanja prema njemu.

Na trećem planu jedinstvo zavisi od emocionalne simpatije, a na četvrtom od zajedništva svesti i interesa. Na petom nivou intelektualna simpatija određuje parenje, a na šestom zajednički duhovni ideali.

Na sedmom planu "Jedno je Sve i Sve je Jedno"; bliže zajedništvo nije moguće osim ovog koje postoji.

Parenje je u suštini činjenica da na osnovu izvesnih nivoa jedna osoba traži drugu i da ih njihove međusobne suprotnosti privlače. U prvom slučaju jedinstvo je samo po sebi, a u drugom se dopunjavaju.

Na prvom planu suprotnosti su zajedno, svako je privučen razlikama u telu onog drugog. Na drugom nivou interakcija zavisi od zajedničkog javljanja sličnih strasti i oni se privlače, a na trećem nivou razlika ponovo dovodi do privlačenja, te oni koji pružaju ljubav velike snage prilaze onima kojima su potrebna osećanja; tu zaštitnički instinkt privlači partnera koji će voditi i tražiti nežnost, dok su onima koji traže ljubav potrebni sažaljenje i zaštita partnera.

Na Nivou konkretne misli slično zadovoljenje svesti sačinjava simpatiju; oni koji su zainteresovani za iste stvari nalaze mnogo zajedničkog; na Planu apstraktne misli oni koji približavaju svoje intelektualne probleme različitim putevima čine najbolje partnere.

Na šestom nivou parenje zavisi od Zraka sličnog duhovnog tipa i ceo proces postaje nemoguć između različitih Zrakova. U ezoteričnoj nauci se smatra da parenje na svakom planu zavisi od aktivnih funkcija i Individualnosti se pare onoliko dugo koliko funkcionišu u polarnosti; kada se završi odnos, prestaje parenje. Ono se ne sme poistovećivati sa brakom koji je zakoniti ugovor čija vrednost zavisi od zakona a ne od stvarnog funkcionisanja. Brak je ugovor između muškarca i žene na jednoj strani i deteta na drugoj, i biće obrađen u posebnom poglavlju; njegov koncept je ovde samo pomenut da bi se razjasnile razlike između braka i parenja kako ih podrazumevaju ezoteristi.

Parenje na fizičkom nivou je određeno izvesnim momentima; u njemu može učestvovati bilo koji partner suprotnog pola unutar ograničenja vrste.

Na drugom planu parenje se održava onoliko dugo koliko je duga želja - tako reći, samo za vreme "sezone razmnožavanja" ili tokom onih godina kada je aktivna želja živog bića.

Na trećem nivou tela se pare koliko traju osećanja. Ukoliko se telo četvrtog plana sa svojim sadržajem svesti izgradi tokom evolucije, parenje se nastavlja tokom cele inkarnacije i ništa osim smrti ne može da ga uništi.

Kada se parenje uzdigne na peti nivo među ljudima sličnih ideja i principa, ulazi u sferu Individualnosti koja traje u evoluciji i nastavlja se za njen ostatak; duše čekaju jedna drugu i nalaze se u životu posle života; stvaraju veličanstvenu vezu koja ih, kada je jednom formirana, vodi do kraja sveta i slama sve lance.

Kada se jedinstvo potvrdi na duhovnom planu par postaje jedan u stvarnosti i materiji i "ulazeći u Svetlosti ne vraća se". Vidi se da je ezoterični koncept parenja drugačiji od aktuelnog jer ga proglašava za stvarno delovanje koje prestaje kada se funkcija zaustavi. Sa druge strane, ukoliko je parenje na fizičkom nivou, uvek postoji mogućnost razbijanja jedinstva, i na svet dolazi dete koje nema dom.

Crkva, koju su u mnogim slučajevima predvodili ljudi dublje iluminacije, znala je da, kada se dođe do duhovnog jedinstva, veza postaje svete prirode i nesalomiva, te je tretirala ovaj ideal kao standard hrišćanskog braka. Učenja crkve su, istina, prihvatljiva za parenje individua i pravilno opisivanje njihovih stanja, ali šta da se kaže za jedinstvo u kome učestvuju samo niži nivoi Ličnosti. Ovo je jednostavno zadovoljenje fizičke potrebe i instinktivne želje i rađe se posmatra sa tačke gledišta higijene no teologije.

Crkva danas, koju u mnogim slučajevima predvode ljudi koji su se udaljili od izvora inspiracije, Prvih očeva, ne pravi razliku između dva tipa jedinstva, ali nasumice primenjuje najviše ideale dajući sveti blagoslov onome što nije ništa drugo do tip životinjske veze i tražeći od ilovače ono što samo duh može da priušti.

Kada je crkva izdašnija u davanju blagoslova i manje vodi računa o svojim standardima, posebno prema onima koji nisu njenog sloja, dolazi do velike društvene konfuzije.

Niko ne zna bolje od ezoteriste neraskidivost prirode svetog jedinstva, ali on smatra da ono može nastati jedino između individua koje traju u evoluciji. U ovom poštovanju on ide čak dalje od crkvenjaka, smatrajući da takvo jedinstvo ne može da razbije ni smrt. Stavovi crkvenjaka po ovim pitanjima su nelogični, jer ukoliko su ova bića besmrtna, i njihova zajednica mora istrajati do besmrtnosti, i smrt tela jedne strane ne raskida vezu.

Istina je, po ezoteristima, da je jedinstvo Individualnosti sveto i nerešivo, ali jedinstvo Ličnosti na bilo kom nivou traje toliko dugo koliko i funkcionisanje tog nivoa. Činjenica da takvo jedinstvo proizvodi tela potrebna za reinkarnaciju duša komplikuje ceo red koji je bio jednostavan; prava deca su iznad prava roditelja i najpreča su sa tačke gledišta rase.

EZOTERIČNO UČENJE O "DUŠAMA BLIZANCIMA"

Dobro je poznato posmatračima ljudske prirode da izvesni ljudi izgleda da "nalaze najbolji deo sebe jedno u drugome" i da, kada su zajedno, sve cveta i dostiže najvišu tačku razvoja, i u isto vreme ih obasjava najveći sjaj i izvanredna radost. Ako su razdvojeni jedno od drugog padaju i venu i, mada protok vremena ublažava osećaj gorčine, nijedna duša ne dostiže sama svoju punu veličinu. Oni mogu da ne osećaju tugu i da ne razmišljaju o prošlosti sa samo-sažaljenjem, kao i da ne odbijaju da prenesu svoje interesovanje na "sveže" teme, ali smisao njihovog života je ispod normalnog nivoa.

Takvi ljudi mogu čak da uobrazе da nisu dva odvojena bića, već polovine celine. Bliska simpatija i savršena prisnost između dva takva duha prouzrokuju da se svako raspoloženje jednog reflektuje u drugom, te su oboje radosni ili tužni. Popularna misao je svesna ovih uslova i nada je skrivena u svakom srcu; mnoga iskustva poučavaju o neverovatnosti ovakvog ostvarenja, mada nada ponovo niče, duboko ukorenjena među instinktima; ali njena misao je univerzalna, a realizacija retka, jer je za kompletno jedinstvo sa drugom osobom potrebno potpuno negirati sebe i malo je duša koje su sposobne za tako nešto. U takvu zajednicu moraju se udružiti dve bezlične duše, jer nije dovoljno da se jedna kompletno da, a druga da primi. Nije čak ni dovoljno da svaka da sve svoje, jer mora da pruži šta drugoj treba. U suprotnom, žrtva je uzaludna, i ovde leže rešenja mnogih problema neuzvraćene ljubavi. Dobro drugarstvo je najbolje šta većina muškaraca i žena može da očekuje kada se strasti ohlade i umine fizička lepota; takvo drugarstvo je jedna od najuzbudljivijih i najlepših stvari na zemlji; ono nije blisko parenje na koje mislimo, i popularna misao, svesna ovoga, označila je ovakve partnere kao "duše blizance", znajući da takva veza dovodi do lepe i duboke venčane ljubavi. Bliska i duga veza bračne ljubavi je sagrađena od hiljada zajedničkih potreba, nežnosti, uspomena i simpatija koje se uzdižu iz drugarstva; ovakva ljubav se ne gradi već je rođena u punoj snazi i prevazilazi sve druge veze.

Tako jaka veza, koja niče i sazreva, ne može se posmatrati kao nešto tek rođeno; to je češće reinkarnacija strasti koja je bila razvijena u prošlim životima; za svest je nepoznata, ali podsvest se seća i klanja se svom partneru.

Fenomen ovakve ljubavi u fizičkom biću je redak, a uobičajena strast ili izvandredna emotivna simpatija rezultat su preterivanja gladnih duša u pokušaju da ih izdignu na nešto više nego što su u stvarnosti. Individue na nižem stepenu evolucije podložne su iznenadnim i nekontrolisanim strastima, isuviše su egocentrične, isuviše opterećene svojim ograničenjima i apetitima da bi bile sposobne za trajno i harmonično jedinstvo sa bilo kojim bićem; još manje mogu da realizuju ideal sopstvene bezličnosti. One imaju malo da podare za uzvrat zadovoljenja svojih gladnih želja i onaj ko preuzme na sebe da ovo ispravi brzo postaje svestan uzaludnog zadatka.

Većina ljudi je sposobna za savršeno i zadovoljavajuće jedinstvo sa bilo kojim članom datog tipa ili, rečeno jezikom ezoterične nauke, sa bilo kim ko je pod istim Zrakom kao i oni. Kao što je razmotreno u prethodno poglavlju, duhovno parenje se jedino može razviti između onih koji su pod Zrakom u istoj boji, ali gde god sretnemo neki od svojih sopstvenih Zrakova tamo je smisao osnovne harmonije zato što su linija evolucije i spiritualnih kvaliteta iste, ukoliko su ovi kvaliteti visoko razvijeni ili rudimentirani. Trajno i zadovoljavajuće jedinstvo može biti izgrađeno samo u okviru osnovne harmonije; beskorisno je očekivati da će veza ojačati ukoliko se razvija u različitim pravcima. Ako muškarac usmerava svoj život prema vojnoj karijeri, to ga neće približiti ženi koja je za mir među nacijama.

Bilo koja osoba koja je dovoljno razvijena sposobna je da shvati simboliku i mora da gleda boju Zraka (označenu tipom idealizma) prilikom biranja partnera, mada se niži tipovi, koji nemaju ideje izvan sopstvenih interesa, mogu pariti na osnovu zajedničkih strasti i fizičke privlačnosti, te nalaze onoliko zadovoljstva koliko su sposobni da izdvoje iz jedinstva.

Iako ezoterična nauka poznaje postojanje "duša blizanaca" to ne znači da je svaki slučaj iznenadnih strasti između individua nerazrešivo jedinstvo; to može biti nešto što se podrazumeva, strast i ništa više, koja umire brzo kao što je i nastala, i koja je sposobna za obnovu na stimulans svežeg objekta. Ni ezoterična nauka ne uči da je susret "duša blizanaca", čak i pod pretpostavkom da između njih postoji stvarna veza, opravdanje za bilo koje neizvršavanje postojećih obaveza; naši zakoni o razvodu imaju malo veze sa činjenicama iz ljudskog života ili Kosmičkog zakona, već im je svrha da po zakonima društva kazne ili slome nedužnu osobu što nije deo staze prosvetljenja. Ezoterista smatra da je jedan život pozornica na putovanju duše kroz evoluciju i činimo najbolje ukoliko žrtvujemo jedan kratak dan naše egzistencije u časnom ispunjenju pogodbe, tako da se budući životi oslobode prošlih dugova i da se postigne velika harmonična ljubav.

PRIRODNA VEZA IZMEĐU DUŠA

Karmička veza

Ezoterična nauka poznaje dva tipa veza koje spajaju duše. Ove veze, koje potiču sa viših nivoa gde deluju nevidljivi uzroci, moraju se pažljivo razlikovati od obostrane privlačnosti koja se javlja na realnom planu efekta, prouzrokovana fizičkim čulima. Jedan tip je poznat kao karmička veza. Termin karmički (pridev od reči *Karma*) je pozajmljen od Istočne ezoterične škole i upotrebljava se da označi snage, dobre i loše, iz prethodnih reinkarnacija. U našem jeziku ne postoji odgovarajući termin; reč Sudbina je najbliža i označava - posebno u pridevskom smislu - isključivo zlu silu.

Karmička veza između duša ima svoje korene i privlačnosti iz iskustava iz prošlih života. Privlačnost se može javiti na bilo kom od šest nivoa individualnog postojanja i odgovara njegovim svojstvima. Privlačnosti na prvom ili fizičkom planu su stvari čiste fizike: gravitacija, kapilarno privlačenje, apsorpcija i slični procesi zauzimaju mesto na nivou zgusnute materije; a magnetno privlačenje, hemijski afiniteti i slično ispoljavaju se na eteričnim planovima našeg sveta. Emocionalna privlačnost ne postoji na drugom nivou, gde se ona sama po sebi oseća kao instinkt i nikakva veza se ne formira fizičkom brzinom; emocionalna akcija i reakcija treba da postoje pre nego što se uspostavi bilo kakva veza.

Reakcija je pokretač veze. Činjenica da jedna individua upućuje emocije ka drugoj ne povezuje te dve osobe. Veza se formira samo kada objekat emocija reaguje prema subjektu, zato što je u svoju prirodu upio snage koje potiču od njega i tako je sačinjen kontinuitet uvek eterične supstance.

Ovo opažanje je postalo sredstvo pomoću koga se u praktičnom okultizmu, kako crnom tako i belom, izvode mnogi radovi.

Ako jedna osoba voli drugu i ljubav joj je uzvraćena, stvara se veza; ako jedna osoba voli drugu a ona joj uzvraća mržnjom ili bilo kojim oblikom loših osećanja i neljubaznosti, takođe se formira veza i za ostatak njihove inkarnacije ovaj odnos utiče na živote onih koje oni spajaju u stepenu koji je proporcionalan intenzitetu emocija iz iskustava. Samo kompletna indiferencija sprečava stvaranje veza, dok bilo kakva emocionalna reakcija uslovljava ODNOS.

Akcija i odgovarajuća reakcija na nekom od nivoa uspostavljaju odnos, bilo da se instinkti probude na drugom planu ili emocije na trećem; odnos učitelja i učenika ili studenta na planu uma, ili sveštenika i đakona odnosno duhovnog vođe i pretendenta za visoku inicijaciju na šestom. Na bilo kom nivou akcija i reakcija formiraju vezu između dva suprotna jedinstva.

Ove veze mogu postati intimna prijateljstva ili biti trenutni kontakt koji odmah zaboravljaju oni na koje se odnose, ali onoliko dugo koliko bilo koja emocija postoji u svesti ODNOS će trajati. Ukoliko se emocija prema posebnoj osobi oseća i u vreme smrti i nema uslova za ispunjenje u subjektivnom stanju koje sledi posle smrti zaustavlja se i konzervira, dok je objektivno postojanje ne uključi u nove inkarnacije, te opet postoje uslovi za njeno ispoljavanje. To je neiscrpno osećanje koje formira karmičku vezu i mada čeka stotinama godina, računato zemaljskim protokom vremena, ne gubi ništa od svoje snage, ali reaguje na isti objekat kojim je ranije bilo stimulirano kada se on pojavi. To je osećanje iznenadne "ljubavi na prvi pogled" i osećaj razumevanja i intimnosti iskustva "duše blizanaca".

Svako obnavljanje karmičke veze pojačava svoju snagu i mada je moglo da počne kao privlačnost u detinjstvu rase, kako telo za telom počinje da funkcioniše tokom evolucije, ODNOS će se razviti iz jednog ka drugom dok se ne postigne veliko duhovno parenje. Ako se, pak, tela para ne razvijaju sinhronizovano, onda će jaka veza postojati na nižim planovima, ali će viša Ličnost naprednije individue ostati bez partnera i nezadovoljena, verovatno tražiti odgovor svoje sopstvene prirode u degradirajućim privlačnostima, još nesposobna da se oslobodi. Ova stanja i patnje su česti razlozi onih tragedija strasti i zločina koji u svim periodima istorije svedoče o primitivnim snagama koje civilizacija teži da kontroliše.

Karmička veza samo razvija veliku stegu kada su sve snage prirode koncentrisane na jedan objekat velikim intenzitetom osećanja; ovo se dešava srazmerno retko, sve dok želje ne pomrse tragične uslove. Potrošene strasti obično spavaju snom zasićenosti, ali ako su rastavljeni oni koji se vole bilo okolnostima, bilo smrću, onda ispunjena ljubav ostaje kao veza na trećem planu koji je dugo vremena neuzbuđen smrću tela. U slučaju rastavljanja zbog smrti i, ako onaj ko preživi, makar i u snu, kao što se često dešava, ili pomoću psihičkog razvoja postane svestan, čak i na trenutak, trećeg plana egzistencije, veza će ponovo spojiti dve duše. Ovo je istinski način komunikacije između rastavljenih, buđenje svesti, tako da postajemo svesni njihovog stanja postojanja, a ne da ih ponovo pozivamo u svesno stanje, zemaljskim načinom - pomoću medijuma... Medijum se koristi samo u slučaju duše koja je vezana za zemlju i ne može da stigne u svoje sfere, a i onda samo radi razrešenja.

Treći nivo je sfera egzistencije označena u spiritualističkoj literaturi kao Svet nebesa; ali pre no što duša koja odlazi, oslobođena svog tela, može dovesti ovo stanje, mora da prođe kroz fazu druge egzistencije poznate kao čistilište, gde se polja zla isplaćuju patnjom u subjektivno ispunjenom balansu sudbine. Kada je duša oslobođena samrtnih uticaja fizičkog tela sve suptilne snage postaju dirljive, i mada pridošlica ne može da nadmaši svoj sopstveni plan egzistencije sve dok njeni dugovi izlaze, duša koja je izašla može, ako je dovoljno razvijena, da telepatiski kontaktira se njom u kratkim periodima i tako pomaže i olakšava najteži deo samrtnog putovanja.

Čim se duša pridošlice uzdigne iz svog iskustva čistilišta ulazi u "svet nebesa" i tada je približno na istom planu kao njen partner. Nema barijere na različitim nivoima svesti koja ih drži odvojeno; ljubavna veza ih međusobno privlači; onda mogu zajedno da provedu svoje vreme do inkarnacije u druženju. Veza između njih će tražiti da ih ponovo spoji u isto vreme i pod sličnim uslovima, i tada prilikom susreta dolazi do tog čudnog sećanja podsvesnih uspomena tako nerazumljivog onima čija filozofija posmatra jedan život na jednom nivou.

Ako se dve duše spoje zajedno u životu posle života na ovaj način, u svakom životu ljubav i drugarstvo potiskuju druga privlačenja i veza koja se ovako formira postaje veoma jaka. Ovo se retko dešava. To zahteva mnoge inkarnacije, sa dugim periodima između njih, koji nas vraćaju u vremena kada je ljudska civilizacija bila u povoju i ništa drugo sem drugog nivoa nije bilo formirano. Kao što je dobro poznato, jedinstva na nižim nivoima se formiraju velikom lakoćom i kratkog su trajanja; tako da duša, čak i u toku kratke inkarnacije, može da formira više veza ove prirode, posebno u civilizacijama gde se praktikuje poligamija. Svaka od ovih zajednica može da izvuče snagu prema svom intenzitetu na planu na kom se dešava, tako da se duša koja je sklopila ova jedinstva gura u različitim pravcima pomoću veza koje je formirala. Razmotrimo progres duše kroz evoluciju, ponekad u muškom, ponekad u ženskom telu. U najranijim fazama ljudske evolucije zajednica se razvija na osnovu instinkata, kao kod životinja; samo su dva tela bila razvijena: fizičko telo koje je nosilo jedinstvo i telo želje na drugom planu, koje ju je održavalo. Zajednica na prvom nivou može se ostvariti sa bilo kojim pripadnikom suprotnog pola iste vrste koji ima dovoljno godina i takvo jedinstvo bez emocija ne ostavlja tragove. Zajednica na drugom planu zavisi od obostranih strasti, i takvo iskustvo menja dušu - doći će do obnavljanja strasti kada ponovo sretne individuu sa kojom je jednom podeljeno uzbuđenje. Ovo dovodi do zapanjujuće zatrovanosti čula koja ponekad gura muškarca i ženu u iskušenja koja za sobom ostavljaju gorke posledice.

Ali na ovom drugom planu, privlačnost može da prouzrokuje ključanja divljih strasti koja zahtevaju znatnu snagu koja odgovara karakteru Gospodara i obično su kratkog veka; traju dok se duša dovoljno ne razvije do trećeg plana kada nastaje veza influentnog karaktera. Ovde može biti formirano nekoliko zajednica u običnoj inkarnaciji. Ezoterična nauka ne poučava da su duše stvorene kao blizanci, ali se takva jedinstva stvaraju tokom mnogih inkarnacija. Iz prethodnog teksta se vidi da brojne promene mogu da deluju na dušu dok je ona još primitivna i nerazvijena, i ove prolazne zajednice ulaze u instinkte, jedine mentore koje primitivni tip prepoznaje, suprotstavljajući se jedne drugima i sprečavajući formiranje nekog trajnijeg prijateljstva, jer samo vernošću tokom mnogih života može da se stvori zajednica poznata kao "duše blizanci".

Da li će, pak, dve duše biti jako povezane tako da svaka ima snage da zadrži drugu protiv svih uticaja, onda (pod pretpostavkom da nisu sasvim različitog tipa) kada telo po telo ulazi u funkciju tokom evolucije, pariće se na višim nivoima i postići će izvanredno jedinstvo savršene simpatije i razumevanja, tako lepo i tako retko viđeno. Ako je par različitog duhovnog tipa, desiće se tragedija ako više prirode počnu da funkcionišu i stvaraju različit idealizam. Stari vernici, kao katolici i Jevreji, sa svojim dubokim korenima ezoterične prošlosti, znaju ovo i zabranjuju brak onima iz različitih zajednica.

Videće se, sa narednih stranica, gde leži opasnost "svetlih" i "odnosa koji obećavaju". Takve zajednice daju ODNOS koji se lakše stvara nego slama i tu leže ostaci za duše u budućim životima. Među primitivnim narodima koji imaju mnogo znanja iz praktičnog okultizma posvećeno je mnogo pažnje seksualnoj magiji, jednom od najsnažnijih oblika magije, i u mnogim delovima sveta postoji srazmerno tradicionalno znanje okultnih metoda kombinovanih s afrodizijacima; čovek iz više civilizacije, koji zloupotrebi njihovu snagu u odnosu sa ženom iz primitivnog plemena, ponekad otkrije da su se oni spojili u vezu koja ne može lako da se slomi, i da kontaktira sa snagama čija je suptilnost jednaka jedino njihovoj neprijatnosti.

Kosmička veza

Ovde je aspekt seksualnih odnosa čak manje razumljiv nego u prethodnom poglavlju. Veza između duša koja je ezoteristima poznata kao kosmička je jedna od najdubljih, najmoćnijih i u isto vreme najlepših tajni Zapadne ezoterične tradicije. Evropska civilizacija je uvek visoko cenila ženu smatrajući, ukoliko je jedna polovina građana zemlje u nazadnom stanju, da i standard evolucije cele rase mora da se snizi. Opšti stav bele rase se odražava u njihovoj ezoteričnoj tradiciji gde se smatra da duše, dok su inkarnirane u negativnom ili ženskom telu, nisu dobile samo specijalne lekcije da uče, već i specijalne snage, i najveća važnost se pridodaje kooperaciji muških i ženskih snaga u bilo kom radu praktičnog okultizma. I izvesnim naredbama postoji običaj da se članstvo lože održava u ravnoteži između polova, i da se ne dozvoli dominacija jednog pola.

Uzimajući elektricitet kao tip sile koji je veoma sličan nevidljivim snagama koje prožimaju vidljivi svet i određuju uslove, okultista zna da svaka snaga mora da ima, ne samo put iz Božanskog, već i stazu povratka, i svaka forma koja je posrednik takve snage mora da ima svoj pozitivan i negativan vid. Muško telo je pozitivno a žensko negativno, i tu praktični okultista saznaje da je za izvesne tipove rada neophodno da se funkcioniše u paru, jer samo to može da učini da snage kruže i da se indukuje tok kosmičke snage. Kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju, tela koja odgovaraju različitim nivoima su pozitivna i negativna jedna prema drugima. Individualnost je pozitivna u odnosu na Ličnost, koja je negativna prema jačoj snazi svog višeg tela. Ako je individua dovoljno razvijena da ima bar jedan od nivoa Individualnosti u funkciji i potpuno u korelaciji sa svešću, može da izazove protok i povratak kosmičkih snaga da zauzmu mesto unutar svog sopstvenog organizama, i tamo postignu odgovarajući stepen snage i prosvetljenja. Na primer, duhovne ideje i ciljevi; i apstraktna percepcija principa koji pripadaju petom ili šestom telu mogu biti upotrebljeni da prosvetle i inspirišu aktivnosti Ličnosti.

Na drugoj strani, za upotrebu jačih snaga i operacija višeg okultizma, neophodno je imati par koji funkcioniše u polarnosti; samo tako velika kosmička voltaža može biti nošena bez opasnosti od "prizemljenja", tako dobro poznatog praktičnim okultistima. Par, radeći ovako, otvara kanal za Božanske snage koje protiču kroz njega zapanjujućom snagom i magnetišu ne samo njega, već i njegovo susedstvo. Pomoću ovih sila snaga svakog je pojačana i cela priroda je oživljena i dovedena do najvećeg savršenstva svojih kapaciteta. Ako jake kosmičke snage prizove individua koja ne radi u saradnji sa drugom osobom koja je pogodan kanal za povratak, trebalo bi da napravi povratnu stazu kroz bilo koje telo koje je dovoljno blizu, preskačući pukotinu kao električna varnica i, ako individua koja prima snage nema dovoljan kalibar da primi voltažu, njena emocionalna priroda će se stopiti, metaforično govoreći, i biće otvoren kanal za kosmičke snage koje će poteći u pozitivno ili muško telo, zapaliti sve što se trenutno nalazi u susedstvu i slomiti kontakt sa Božanskim silama. Bilo ko ko poznaje ovaj vid cirkulacije sila, a zainteresovan je za okultna učenja, mora da je video da se ovo događa zato što se često dešava onima, koji su samo delimično obučeni, da traže da operišu nevidljivim silama. Koliko često se dešava da neki čovek, koji kao učitelj ili inicijator odlično radi svoj posao, iznenada odbaci sve u stranu zbog žene koja ga nije vredna i sprečava ga u njegovom daljem radu; ovo se toliko često dešava da su predostrožniji oni koji imaju znanja i tretiraju sebe kao učenike pred istaknutim Ličnostima iz čega može nastati velika korist, koja se ogleda u otklanjanju "kuršlusa" na fizičkom nivou kada se u okultnom radu dogodi analogni incident.

Ako se ove snage pravilno razumeju i upotrebe, najveći okultni posao može bezbedno da se uradi; to je zato što savršena cirkulacija nije uvek pogodna za prizemljenje izvesnih potencijala - to je opasan zadatak; snage prirode svetlih tokova moraju da se upotrebe i nisu uvek savršeno zadovoljne.

Ne sme se misliti da se u okultizmu sve bazira na seksu ili da su okultisti osetljiviji od ostalih ljudi koji proučavaju druge stvari, ali njihova otkrića su u osnovi ljudske prirode, i moraju da obuhvate seksualne snage u svojim kalkulacijama ili će se upustiti u rizik da budu uhvaćeni i nesvesno spojeni vezama koje su ignorisane. Okultista radi sa silama života i jedan vid životne snage je sigurno i seksualna energija. Kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju, životna snaga prolazi kroz svih sedam tela kao čista energija i uslovljena je prirodom tela: mentalnog, emocionalnog ili fizičkog kroz koje se realizuje. Život sam po sebi nije misao veća od semena, ali ako se upotrebljava da pokrene mašineriju mentalnog tela proizvešće misao, a ako je okrenuta u mašineriju reproduktivnih organa proizvešće seme. To će, u stvari, ići u deo prirode kome posvećujemo našu pažnju i, ako se nismo dovoljno trenirali u kontroli misli da bismo bili sigurni da za izvestan period čuvamo naše mozgove od nečega, izlažemo se velikom riziku kad otvorimo kanal naše prirode za snage koje normalno ne možemo da primimo. Riskantno proširivanje postiže se izvesnim formama disanja, meditacijom ili ritualnom magijom i rizik leži u činjenici da će ove snage, ako senzualna misao uđe u svest u vreme kada su kanali otvoreni i sile protiču, odmah slediti predmet pažnje i rezultat će biti slom strasti i senzualnosti. Koncentracijom misli ove snage se drže u svom poslu, kao što se automobil pokreće vozačevom rukom. Ako se pažnja njiše, pravac snage će se njihati sa njom. Upotrebljavati veliku okultnu snagu isto je kao voziti kola velikom brzinom; sve zavisi od kontrole. Što imate više nerava za njih, sigurniji ste. Mnogi ljudi eksperimentišu prizivanjem sila, ali malo ih je svesno njihove stvarnosti dok se ne nađu u velikim dubinama.

Pravilno treniran okultista, znajući ove činjenice, uzdržava se od izvesnih vrsta radova ako nije sposoban da održi kompletan kružni tok kosmičke snage. Jednom je bilo rečeno piscu: "Samo oni koji su pravilno venčani mogu ići do najviših nivoa". Najvažnije poslove obavlja par, a ne sam radnik koji je uvek manje ili više nestabilan, a ništa u okultizmu nije nepoželjnije od nestabilnosti. Za takav rad je potreban određen odnos više prirode, a takva intimnost i čistota u našem društvu su određene brakom. Zajednica na fizičkom nivou ne treba da zauzme mesto i, u stvari, neće ga zauzeti dok se životne snage upotrebljavaju na drugim nivoima; ali kada posao ne napreduje i neki imaju problema da održe kontinuitet i bez odlaganja, snage će težiti da poteku u svoj prirodni kanal i, ako on nije otvoren, može da nastane nevolja. Ako neke od magijskih operacija nisu uspešne, dobro je ukoliko je čovek sposoban da koristi neupotrebljene snage kroz svakodnevne prirodne kanale na fizičkom nivou. Moguće je za čoveka i ženu da rade zajedno tokom života bez saradnje na fizičkom planu, ali visoko dostignute i disciplinovane prirode koje su sposobne za takvo uzdržavanje i ljudi koji prihvata partnerstvo ne mogu, ako je potrebno, da sklope zakonski brak shvatajući da su se posvetili svetom zadatku. Može biti nepravedno da neko kasni u duhovnom napretku zato što mu okolnosti nisu dale odgovarajućeg partnera; ovo nije slučaj kada je predočeno sa tačke gledišta okultista... Ako je student napredovao dovoljno da realizuje svoje operacije naznačene na sledećim stranicama, biće iniciran od strane velikih misterija i pomeriće fokus svog života sa Ličnosti na Individualnost; sećaće se izvesnih prošlih inkarnacija shvativši da su one faze njegove egzistencije i njegov smisao je: "Ja ću spojiti rođenje i smrt". Znaće da okolnosti u njegovom sadašnjem životu zavise od onih iz njegovih prošlih života, kao što okolnosti u našoj starosti zavise od naših akcija iz mladosti i zrelog doba. Videće kako se pred njim otvara budućnost mnogih života i znaće da je to pod njegovom kontrolom, ali neće osećati da mora da proba bilo koje posebno iskušenje pre no što umre; izvesne poslove može da ostavi za sledeće inkarnacije, videvši da su nepogodni uslovi za njihovo izvođenje. Činjenica da oseća potrebu za parenjem ne znači da je spreman za veliko kosmičko parenje koje ovde navodimo.

Takvo jedinstvo zahteva mnogo više od njegove odluke; došli smo do tačke kada se on mora suočiti sa kosmičkim snagama, i za ovu svrhu moraće da upotrebi kosmičko parenje koje je, ne izraz lične ljubavi, već sposobnost za služenje pod istom linijom moći. Ljubav ne može ući u zajednicu ove prirode, u stvari, to može biti zajednica potpunih stranaca, mada izvan duboke harmonije neophodne za formiranje kruga, može da se razvija ljubav.

Kosmička veza je zajednica u koju ulaze dve individue da bi obavile izvestan okultni rad koji može da se izvrši jedino pomoću polarnosti; to je odnos u koji se ulazi radi posla. Učesnici u ovoj zajednici ne biraju svoje partnere, oni nude sebe na uslugu Gospodaru viših nivoa čiji su učenici i pomoću mudrosti višeg plana pare se obzirom na svoje kvalitete i kapacitete prema boji Zraka.

Osnovna razlika između karmičke i kosmičke veze leži u činjenici da karmička veza počinje na nižim planovima i počinje da radi kada tela uđu u funkciju, dok kosmička veza počinje na najvišem nivou i ide na niže. Karmička veza je deo normalne discipline evolucije; kosmička veza je super-normalna i po tome pripada drugom redu zakona koji vlada glavnim delom čovečanstva; to je jedna od velikih misterija i kao takva, rezervisana je za posvećene; mnogi su pokušali da koriste ove misterije bez inicijacije - eksperimentišući jakim prirodnim snagama ne znajući njihovu prirodu i moć, i tu leži opasnost.

KAKO DUŠE NALAZE SVOJE PARTNERE

Prvi deo

Duša može da postigne parenje na tri različita načina: prvo, kroz uobičajenu seksualnu privlačnost; drugo, obnavljanjem karmičke veze; i treće, prema višim kosmičkim zakonima. Svaki od ovih oblika privlačenja treba da se objasni jer se to dešava u našim životima istinito i harmonično, i svako od nas može biti privučen na bilo koji od ova tri načina, i ne smemo zaboraviti da smo, onoliko dugo koliko smo ljudi, sposobni za seks, a to je sposobnost koja traži da se pravilno okvalifikuje da ne bismo bili zavedeni opasnim i kratkovidim razlozima.

Potreba za seksom odgovara usponu i padu određenih psiholoških veza unutar organizma, i moramo se uvek podsetiti da pojava određene osobe izaziva uzbuđenost; kada se dođe u godine puberteta, pripadnik suprotnog pola će nas privući ukoliko ima odlike koje utiču na opažanje; razlika u godinama, društveni položaj ili fizički nedostatak neutrališu instinktivnu privlačnost ako nije veoma jaka.

Ukoliko nema trenutne barijere i dođe do parenja, njegov uspeh će zavisi od harmonije ili disharmonije iskustva između dva karaktera. Ukoliko se uđe u zajednicu bez odraza uspešnost više zavisi od sreće nego od ostalih faktora.

Takva jedinstva su iznenađujuća i uobičajena među onima koji su označeni kao obrazovani i prosvećeni. Mladi ljudi, osećajući da pritisak seksualnih veza stalno raste u njima, stupaju u brak čim to dozvoljava njihovo finansijsko stanje, i možda još ranije u nadi da izbegnu emocionalne stresove i zadovolje ideale. Oni "racionališu" svoja osećanja i idealizuju svoj objekat prema fizičkim potrebama; vezuju se za osobu koja nije sposobna da zadovolji njihove duhovne, intelektualne ili duševne potrebe. Sledi beda; poučeni iskustvom, isuviše kasno shvataju zahteve harmoničnog parenja. Treba samo da pogledamo oko nas koliko je srećan drugi brak; ali na žalost, naši zakoni nude tu mogućnost u slučaju smrti ili javnog razvoda; muškarac i žena žive u zajednici koja ima svoju svrhu, ili ulaze u određeni aranžman.

Većina nas se venčava prema najjednostavnijim prirodnim zakonima, koji su ipak Božanski. Treba takođe da shvatimo parenja viših tipova koja se vode na višim nivoima obezbeđujući harmoniju.

Ljudi koji su čitali ezoteričnu literaturu, i shvatili da postoje i druge veze između duša osim seksualne privlačnosti, mogu odbiti ovakvu zajednicu za ljubav nekog karmičkog partnera za koga su bili vezani u prošlim životima i čiji dolazak čekaju. Ovde leži opasnost tajnih okultnih doktrina. Ukoliko neko ništa ne zna o okultizmu može imati srećnu zajednicu po prirodnim zakonima, ali znajući dovoljno da izbegne vođstvo svojih instinkata i nedovoljno da razlikuje fantaziju koja se uzdiže iz podsvesnih želja, može odbaciti niže bez dobijanja višeg. Trenirani okultista zna kako da kontroliše ove stvari, tragač ne zna. Metodi psihičkog proveravanja ovde ne mogu biti dati. Čitaocu se savetuje da prvo proveri sopstvenu ličnost ispitujući svoju i sreću druge osobe na nepotvrđenom impulsu koji može biti nerazuman.

Pod takvim okolnostima, veoma pažljivo se testiraju i proveravaju njegovi impulsi. Prvo, on će sebi dozvoliti da otkrije intuitivno osećanje da li je tu neka duša sa kojom je povezan karmičkom vezom i čeka da prođu meseci ili godine. Drugo, ako ga čeka već određeni partner, treba potvrditi takav utisak. Fizičari nisu osetljiviji od lekara, posebno oni fizičari koji rade na svetoj stvari, i ko koristi njihove usluge učiniće dobro ako konsultuje najviše trojicu, i vidi međusobnu povezanost. Astrolog, po podacima u horoskopu, može da kaže skoro tačan datum kada će se odigrati sudbinski susret. Ako izveštaje fizičara potvrđuju i astrolozi, nezavisno proučavajući horoskop, i utvrdi se datum, istraživači neviđenog susreta biće sposobni da gledaju na rezultate svoje intuicije kao indikacije potrebe njihove sopstvene prirode pomoću fantazija podsvesti, i da čekaju dok poziv inicijacije ne dođe, bez traženja ispitivanja neviđenog bez vođe i ne upuštanja u rizik.

Dobro poznati pisac, razgovarajući o ljubavi i braku i smatrajući smešnom ideju da bilo kakva instinktivna privlačnost može da postoji između muškarca i žene, rekao je da je to bila koincidencija da se duše-partneri rode u susedstvu ili na drugom kraju sveta, i da se sretnu kada dođe vreme parenja. Ezoterična nauka poučava da agencije rade na sprovođenju ovih susreta, kao što slični posrednici dovode do migracija ptica ili povratka kometa. Dobro je poznato da se datum kometinog povratka može predvideti matematičkim i astronomskim metodima. Susreti duša-partnera su određeni radom sila koje se zovu Karma ili Sudbina, odnosno zbir razloga iz prošlih života koji određuju uslove u ovome; nemoguće je ući u detalje zakona na ovim stranicama; mora biti dovoljno da se kaže da, posle smrti, duše skupljaju u sebi plodove iskustva iz života koje su upravo okončale i kada dođe vreme da se ponovo inkarniraju, šalju se u život posredstvom izvesnih sila u momentu kada planetarni uticaji daju uslove za rad izvan određene sudbine. Astrolog koji zna tačan momenat rođenja može, proučavanjem horoskopa, reći kakva će biti Karma tokom inkarnacije i datume kriza. Ovi tajni zakoni formiraju važan deo učenja okultne nauke i pomoću znanja njihovih prethodnika, može se uraditi uz izvesnu sigurnost. Detalji njihovih radova su isuviše složeni za razmatranje na ovim stranicama, i mora biti dovoljno da se kaže da, u odnosu na karmičku vezu među dušama, reaguju kao veze mira i najveći adepti mogu da osećaju njihove efekte. Mi ne možemo da kontrolišemo rezultate razloga iz prošlih života, ali možemo sadašnje uslove. Samo u budućnosti možemo naći potpun odraz naše volje, jer u sadašnjem kretanju prouzrokuje stanje koje ćemo sresti kada je krug završen.

Drugi deo

U poznavanju zakona o kosmičkom parenju leži naša najbolja namera u kojoj su neznanje i lažne nade stvorile "bračni problem". Na ranijem stepenu evolucije čovek je živio usko vezan za prirodu, znao je manje o slobodi volje, uspomenu i razlozima i bio je vođen svojim instinktima. Kada je tok vremena doveo do razvoja više misli, problem je postao komplikovaniji.

Instinkt je bio dovoljan vodič kada je bilo razvijeno parenje na nižim nivoima, ali kada Individualnost u odnosu na evoluciju i Kosmos kao celina počinju da funkcionišu i parenje dostiže svoj puni razvoj, instinkt više nije bio adekvatan vodič jer je trebalo da se uzmu u obzir i drugi tokovi prirode. Razum i spiritualna intuicija treba da se upotrebe za pravac razvoja više svesti; treba da uzdignemo zadovoljstvo momenta ili čak inkarnacije i da baziramo naš život na Univerzumu i večnosti da bi viši život koji je izvan života i smrti ispunio svoju svrhu.

Zamislimo slučaj čoveka koji je sposoban za seks i ima veze sa prošlošću, i ne želi da bude vezan za ove stvari, već da se pari na višem nivou koji je evolucija otvorila za funkcionisanje naše rase. Kakva treba da bude procedura? Na fizičkom planu će ostati pasivan, ni tražeći ni izbegavajući bilo kakav kontakt koji bi mu mogao doneti partnera, a na nivou nižeg astrala prizvaće strasti i pokušaće da ih savlada, jer se tako ne bira partner na višim nivoima. Na trećem planu nežnih osećanja dozvoliće da ljubav teče ka svim stvarima, tako da bilo kojom stazom partner dođe, može se sresti s ljubavlju. Onda će uzdići svest do najvišeg nivoa na kome je sposoban da funkcioniše meditiranjem o najuzvišenijim idealima i razmišljati o karakteristikama partnera koji bi zadovoljio njegove potrebe. Pošto je razmislio o njegovim osobinama do dobro definisane i izgrađene slike u svesti, može da zamisli sebe kako traži i zove, kako duša čuje i odgovara.

Kada je takva zajednica uspostavljena na višim nivoima, njeni efekti postaju vidljivi u unutrašnjem životu mnogo pre nego što dođe do susreta na planu ispoljavanja; mir pravog parenja dolazi u dušu dok se partner još nije pojavio u svetu čula. Ponekad nikad ne dođe do susreta na fizičkom nivou jer karmički uslovi zabranjuju, ali odnos ostaje i može biti razvijen i na višim planovima.

Zaista, može se naći partner koji je prošao fazu evolucije tokom koje se razvija inkarnacija i može se izgraditi čudan odnos neviđenog i viđenog. Takvim odnosom je urađeno mnogo posla. Oni koji su dovoljno razvijeni da imaju iskustva, dovoljno su razvijeni da prihvate vođstvo koje im je potrebno. Ponovo, mora se dati upozorenje protiv grešaka subjektivne fantazije u odnosu na objektivne činjenice; naš najbezbedniji vođa je poniznost koja ne zamišlja velike stvari o sebi, već traži da služi na sve načine i velikodušno prihvata sve šta donosi svaki dan. Poniznima dolazi veliko iskustvo, ređe onima koji žude za radoznalošću i nezadovoljenom taštinom. Ljudi koji ne mogu uspešno da žive na jednostavnom nivou egzistencije bolesno su savetovani da umnože svoje teškoće širenjem svesti.

EZOTERIČNO UČENJE O BRAKU

Jedan od glavnih uzroka problema u braku u savremenom životu je shvatanje koje nas sprečava da se pošteno suočimo sa činjenicama. Ezoterični naučnik, čiji je cilj da razume i kontroliše razloge posle pojave, mora da se suočava sa činjenicama.

Primećuje se da je na prethodnim stranama mnogo rečeno o parenju duša, ali reč brak je retko upotrebljavana zato što su to dve različite stvari. Parenje znači funkcionisanje dva organizma u polarnosti, tako da, dok traje, oni čine polovine jednog celog; brak je zakoniti ugovor. Parenje je aktuelna činjenica, osoba se pari ili se ne pari, kao što se svetlo pali ili gasi, ali brak traje. Ko može porediti engleski brak sa slobodnim i počasnim statusom žene i istu stvar u turskom braku? Oba su prema zakonima tih zemalja. Da li je engleski brak danas isti kao što je bio pre sto ili pre pedeset godina?

Brak je mnogo više od parenja, to je odnos u biznisu života, i bračni zakoni standardizuju tretmane koje različiti članovi domaćinstva primaju jedni od drugih. Prvo, to su dužnosti supružnika jednih prema drugima; drugo, obaveze prema društvu koje se preuzimaju kroz decu i one se podrazumevaju u sklopu bračnih zakona koji se skoro približavaju kodifikaciji prirodnih.

Na žalost, bračni zakoni u Engleskoj su veoma daleko od približavanja ovakvom savršenstvu, ali moramo da živimo po njima, i potrebe ljudske prirode su obavezne da postignu kompromis sa zahtevima države.

Ezoterista posmatra bračne zakone i njihovo poštovanje ili kršenje sa tačke gledišta Karme; njegov cilj je da ne zadrži snage, osim onih koje su u harmoniji sa Božanskim zakonima. Ako bračni zakoni njegove zemlje variraju u odnosu na prirodne, on će patiti zbog ovog razilaženja, ali neće stvoriti moćne razloge za zlo u budućnosti. Na drugoj strani, hoće li se on razići sa društvenim kodom ukoliko stvori svoj sopstveni komfor i izazvati patnju drugih, a ona se po zakonima Karme, vraća na njegovu sopstvenu glavu i sprečava njegov progres, iako su bračni zakoni u saglasnosti ili ne, ne možemo se odreći činjenice da je bračni ugovor pogodba, i da prekršilac svojih obećanja gubi čast.

Ako jedna strana izneveri svoje obaveze, onda je po zakonima ugovora, i druga oslobođena; to je samo u pogledu bračnog ugovora da zakon, po teolozima, nastoji da muči drugu osobu; to je ugovor. Ezoterista veruje da prevara jedne osobe u bračnim zakonima oslobađa drugu moralno, ako ne legalno, hoćemo reći, obaveze prema krivom partneru, ali ne i ulaska u nezakonite odnose sa trećom osobom. Takvim radom se prouzrokuje velika patnja izlaganjem te osobe rigoroznom društvenom kodu, i duši se može napraviti veliko zlo ako se prouzrokuje inkarnacija pod okolnostima u kojima se ne može imati svoj dom. Ljudi imaju prava da žrtvuju svoj sopstveni život, ali ne i tuđi; okultista, verujući da duša više nije živa i u osobi jer za momenat nije pridodata fizičkom telu, zauzima ozbiljniji stav po pitanju nečistoće nego što čini svet u većini; ali ne smatra to kao napad na osobu, kao greh protiv nerođenog. Ukoliko postoji bilo koji metod sprečavanja koncepcije da je stvar pod drugačijim prizemljenjem, jer za dve odrasle osobe nema drugih života osim njihovih sopstvenih, jedini siguran metod je uzdržavanje od seksualnog akta.

EZOTERIČNI STAV PREMA DETETU

Ezoterična nauka ne gleda svako rođeno dete kao novu tek stvorenu dušu. Iako je malo telo tek nastalo, udahnuti život je individualizovan pre mnogo hiljada godina, i iskustvo kroz koje je taj život prošao određuje karakterne crte nove Ličnosti, kao što razlozi iz prošlih života određuju u kojim će se uslovima ponovo roditi. Ako roditelji naprave dobro okruženje za decu za koju se nadaju da će imati, kroz njih će se reinkarnirati duše visokog tipa. Ovo je, dakle, pokretačka snaga ezoteričnog koncepta u odnosu roditelja i deteta; roditelji otvaraju kanal kroz koji se duša reinkarnira i tako napreduje njihova evolucija, i ovo veliko delo zavisi od toga kako će roditelji uticati na sudbinu deteta.

Iz koncepta izlazi poenta koja mora da bude jasna, iako se striktno ne odnosi na predmet ezoteričnog seksa. Ako svako naše osećanje sa svim onim životima sa kojima dolazimo u kontakt donosi dobro ili zlo, mi smo prenosioci sudbine koja je stečena u prošlim životima. Ako donosimo dobro drugima, po zakonima uslova i posledica, nastaje dobro za nas koje ćemo doživeti u sledećem životu, ako ne u ovome; ako činimo zlo, naplatićemo i to. Primećuje se da je sudbina svake osobe da donosi dobro ili zlo; prenosilac sudbine nije odgovoran za svoje akcije. Odgovor na ovaj problem, da svaka osoba zaista određuje sebi uslove koje je zaradila može prouzrokovati da bude pokretač dobra koje je stekla, a ne zla. Ako je jedna osoba nakupila zalihe zlih razloga, možda je kazna da bude kanal kroz koji dolaze patnje, i tako plaća ceh lošeg činjenja; zlo mora da dolazi, ali zavisi kome.

Čak i najbolji roditelji mogu ponekad da budu nešto što predstavlja kanal patnje njihovoj deci, kroz finansijski gubitak ili neočekivanu bolest, ali u nameri da steknu ovakva iskustva moraju da gledaju na njih sa tačke gledišta evolucije, ne obične inkarnacije, i da vaspitaju svoju decu da čine najbolje svojoj okolini; ovo pretvara zlo u dobro. Mora se zapamtiti da patnja nije neophodan sinonim za zlo i da neka korisna iskustva dolaze samo kroz bol.

Roditelji treba da se pažljivo uzdržavaju od razmišljanja o dopuštanju ulaska duša u siromašne domove, ili da se upuštaju u rizik da daju decu nepodobnim ili bolesnim prirodama, zadržavajući zlo u sebi za budućnost; iznad ovog se uzdiže pitanje prevencije koncepcije koje ćemo obraditi sa ezoterične tačke gledišta, posle razmatranja uslova inkarnacije.

Sada objašnjavamo šta se dešava kada se duša, koja je prošla kroz čistilište i prenosi dobro u stanju ekvivalentnom Božanskom konceptu, sprema za povratak na zemlju da bi sticala dalja iskustva. Kroz operacije velikih zakona, isuviše kompleksnih da bi se ovde razmatrali, duša se dovodi u vreme i mesto kada se odvijaju uslovi koncepcije pod takvim okolnostima da tako napravljeno telo dođe u okruženje pogodno za rad van sudbine inkarnirane duše.

Spermatozoa je došla u blizinu ovima pomoću običnih fizičkih sredstava; dobro je poznato da fertilizacija može ili ne mora da se desi, i da zakoni koji time vladaju, odvojeno od fizičkih prepreka ili defekata, nisu poznati ezoteričnoj nauci koja podučava da će duša, ukoliko se reinkarnira pod ovakvim okolnostima, skliznuti u telo tako snabdeveno i pritisnuti materiju. Ako nema ovakve duše, ili će astrološki uslovi devet meseci biti nepogodni za administraciju njihove sudbine pomoću planetarnih uticaja, ili će mogućnost za rođenje biti odbačena, a ovum će se raspasti i prirodno izbaciti iz tela.

Kada se odigrava čin seksualnog spajanja suptilne snage dve prirode jure zajedno, i kao u slučaju dve vodene struje u koliziji, stvara se vrtlog na onim nivoima dokle dostiže parenje dva tela tako da, ako se dve osobe koje idealizuju jedna drugu i čija ljubav ima elemente duhovne prirode u svom sastavu, sretnu u koitusu, tako formiran vrtlog stiže do jednog od najviših nivoa. Ili, pak, ako su u pitanju osobe čiji je koncept ljubavi samo fizičko zadovoljstvo, njihov vrtlog neće stići dalje od drugog plana životinjskih strasti. Duše koje čekaju inkarnacije na nivou unutrašnjeg sveta približavaju se svom stanju svesti tako da, trenutno ulazeći u njih, postavljaju sebe na svoje mesto. Vrtlog na ulazu je taj koji omogućava dušama da siđu niz nivoe i stupe u kontakt sa molekulima guste materije i tako steknu čvrstu osnovicu na planu ispoljavanja; ožvljeni molekul je nukleus oko koga se gradi telo od čvrste materije. Iz toga sledi da se viši vrtlog na ulazu proširuje na gore kroz planove; uzvišeniji tipovi duša čekaju svoje vreme na Višem mentalnom nivou, dok jednostavniji nalaze sebi odgovarajuće uslove na Nižem astralu.

Ako dve osobe požele da pozovu u inkarnaciju dušu koja je vredna, usluga koju su oni kao roditelji spremni da pruže i ostanu po strani tako da duša koja je dostigla zrelo doba može biti slobodna da bi služila svetu kao veza lične ljubavi, treba da stvaraju jednostavno kroz meditaciju ne dopuštajući umu da upadne u iskušenja fizičkih osećanja i isključivanjem svih drugih oblika svesti. Kada se vrtlog otvori duše takvog karaktera mogu da se inkarniraju, ali roditelji moraju da shvate da ovako inkarnirane duše nikada neće "pripadati" njima na način na koji deca pripadaju porodici u kojoj su rođena; što je viša duša koja se inkarnira, više će zahtevati od onih koji je hrane. Različiti standardi, ideali, načini života i uslovi fizičkog zdravlja zahtevaće veliku mudrost i strpljivost onih koji izvršavaju takav zadatak. Zajedno sa znanjem koje sačinjava prve stepenike praktičnog okultizma pogodnog za ljudski rod, mora se dati upozorenje da su potrebni veliki kvaliteti mozga i karaktera za uspešno kompletiranje. Ukoliko je karakter u svom razvoju, iako može da dostigne veliki ideal, niža priroda je još uvek dovoljno jaka da ga skrene sa njegovog kursa disciplina koje ga okružuju.

Biće jak i razdražljiv i, ako nastane sukob, niže će se žrtvovati višem, roditelj detetu. Ako se, pak, roditelji dokažu vrednim istine u sebi, naći će stazu sa viših nivoa kojom dolazi njihovo dete, a ona je otvorena i za njihov sopstveni napredak.

EZOTERIČNO SHVATANJE O SPREČAVANJU ZAČEĆA I ABORTUSU

Ezoterista posmatra život kao snagu čija je priroda određena mašinerijom koja je sprovodi u akciju; smatra se da svaki nivo ima svoju funkciju u ostvarivanju harmoničnosti Kosmosa. Život, delujući kroz generativne organe na fizičkom nivou, ima za zadatak kreaciju Pokretača duša i neće se koristiti, striktno govoreći, za drugu svrhu; jer ako se tako upotrebljava, izgubljen je. Na drugoj strani, ako je životnoj snazi dozvoljeno da uđe u prvi nivo tela u većim količinama od onih koje su potrebne za održavanje tela, to će stvoriti ozbiljne teškoće, mentalne i fizičke, i neće biti dozvoljeno da se formira krug. U takvom slučaju, nepoželjno je da se duša inkarnira i bolje je upotrebiti kontraceptivna sredstva nego dozvoliti pritisak životnih snaga koje mogu da oštete fizičko i mentalno zdravlje. Ali takva upotreba ne sme da se odbija, već na nju treba gledati kao na medicinsku meru, a ne kao na sredstvo za uživanje u seksualnim odnosima bez obaveza. Ukoliko oni koji su u položaju da snabdevaju duše koje dolaze fizičkim telima, sebično odbijaju da to čine, čine greh protiv samog života i njihovo jedinstvo kroz Crkvu i Državu nije proglašeno svetim. Nijedna zajednica ne prima kosmički blagoslov dok ne podari plodove, bilo da su telesni ili duhovni.

Postoje dva tipa lažne koncepcije seksualne higijene: da su stalni seksualni odnosi apsolutno neophodni ili nepotrebni. Svako od ovih mišljenja je istinito. Život mora da teče u krug; za to su neophodni pozitivni i negativni pol ispoljavanja, ali tačka jedinstva ne treba da bude fizički generativni organ, već to može biti duh ili svest. Ako čitamo knjigu osobe koja ima viši intelekt od nas možemo biti stimulisani na kreativnu aktivnost, jer je mozak pisca oplodio naš; tu imamo primer polarnosti u kosmičkom smislu.

Mnoge će iznenaditi kad shvate da koristi od seksualnih odnosa vode poreklo, ne iz fizičkih reakcija, već iz struja u eteričnim parovima ili duplikatima suptilne materije na kojima su sagrađena fizička tela, koje nastaju spajanjem aura - onih zračenja koja okružuju ljudske forme. Možemo se pitati, ako je ovo tačno, zašto ne uđemo u odnos sa ljudima do kojih sedimo u vozu ili autobusu? Zato što nedostatak simpatetičkog odgovora sprečava nekoga da probije površinu aure; ali ako on postoji, aura privlači auru dok se tela ne spoje i tu je umetnost seksualnih odnosa - u privlačnosti, ne u orgazmu; u odsustvu takve unutrašnje razmene životnih snaga leži šteta od samobluda.

Izgradnjom kanala na jednom od viših nivoa može se sprečiti prodiranje i usmeravanje životnih snaga na fizički plan, ali je nemoguće uputiti sve i izbeći pritisak. Životne snage će uvek teći ka fokusu pažnje. Ako se koncentrišem na mentalni nivo teći će ka umnom, a fizičko telo će ostati; ako naše životne snage idu ka generativnim organima, veoma brzo će se tamo i osetiti. Ako ne želimo da životne snage teku kroz ove organe, možemo sprečiti njihovo delovanje tako što ćemo držati naše misli dalje od aspekta svoje prirode; to je jednostavno stvar samokontrole i onima koji nisu pod misaonom kontrolom savetuje se da izbegavaju praktični okultizam.

Najzad, zbir ezoteričnih stavova prema zaštiti od začecja - kontraceptivna sredstva su bolja od nervne bolesti, ali misaona kontrola i usmeravanje životnih snaga u kanale u kojima mogu da obavljaju kreativan rad bolje je od usmeravanja u one u kojima se gube; to je pravi metod rešavanja problema i postignut je cilj, ali dok se postiže, neželjene snage prolaze kroz prirodne kanale i upotrebom sredstava za kontracepciju žena se čuva od trudnoće. Od dva zla odaberite manje: bolje je gubiti životnu snagu nego je skrenuti u pogrešne kanale.

Abortus je ubistvo nerođenog deteta i opravdano je samo u slučaju ako je život majke u opasnosti. Mora se zapamtiti da život ulazi u ovum u momentu oplodjenja, i nije ništa manji od tela žive duše samo zato što je mikroskopski vidljiv. Inkarnirani ego je suptilnim vezama pridodat ovumu preko koga se postiže oplodjenje. Plod je osetljiv na svaku povredu fizičkog tela ma koliko telašce bilo nerazvijeno; povreda je ozbiljnija posle oživljavanja jer u to vreme ego ulazi u telo; to je ezoterična činjenica koja podleže prirodnim zakonitostima.

Ego koji je počeo da se inkarnira i nasilno je gurnut unazad doživljava teške šokove i zbog toga pati, a da se ne kaže ništa o izgubljenom vremenu na takav način; rođenju nije ništa tako blisko kao smrt. Kada se dve osobe angažuju u stvaralačkom činu, stupile su u pogodbu koja uključuje pravo ega da uđe ako želi da se inkarnira kroz njih; ako jedan ego želi ovu priliku, oni čine ozbiljnu grešku protiv duše ukoliko uništavaju njeno telo ili ako nepravednom upotrebom kontraceptivnih sredstava sprečavaju njen ulazak; tada oni izbegavaju svoje obaveze prema Bogu i Davaocu života.

ZAJEDNIČKI ODNOSI I NEPRIRODNA UPOTREBA SEKSUALNIH FUNKCIJA

Okulisti ne gledaju na zajedničke seksualne odnose kao na svetlu pojavu, jer dobro znaju njihove posledice na unutrašnjim nivoima.

Prava vrednost u seksualnim odnosima može se postići dovođenjem u jedinstvo svih sedam čovekovih tela, i ovo je zadatak, ne za život, već za evoluciju. Nežna osećanja, intelektualna simpatija i duhovne ideje moraju da se spajaju, i ovo se može postići jedino tokom dugo godina intimnog drugarstva. Površno parenje ne može da angažuje više od čula i sprečava formiranje dubljih zajednica, zato što svaki put moramo ponovo da počinjemo i nikada ne stižemo do viših nivoa.

Svaki put kada intimno dodirnemo dušu kao u seksualnim odnosima, stvara se karmička veza i odnos postoji razumljivo vreme posle toga. Dobro je postaviti sebi pitanje pod kakvim uslovima uspostavljamo odnos kada ulazimo u takvu zajednicu. Da li će fizičke snage koje nalaze ulaz u svest kroz kanal otvoren lakim moralom koristiti duši? Možda će takvo mišljenje, koje je rasprostranjeno, služiti da se provere radnje onih na koje ne utiče činjenica da njihove senzualne snage u društvu formiraju pariah kastu koja poriče životu bilo kakvu vrednost.

Što se tiče neprirodnih oblika seksualnosti nije merodavno o tome pisati u ovakvim knjigama, ali je potrebno da se na to osvrnemo, zato što oni čine, zajedno sa izvesnim drogama, deo crnog okultizma. Za studenta okultizma koji traži inicijaciju u okultnom Bratstvu bolje je da bude posmatrač, jer sva Bratstva ne služe višim interesima humanosti.

Način inicijacije nije nauka, već religija, i samo onaj ko je čist u srcu može upoznati Boga. Bilo kakva loša strana moralnosti je signal opasnosti i svaki okultista treba da izbegava takvo iskušenje. Nebesko kraljevstvo se ne može postići cenom muškarčevog ili ženinog samopoštovanja, niti se možemo nadati da ćemo postići inicijaciju stvarajući zlo. Ukoliko Loža gaji dovoljno velike ideale ka nečistom, držite se dalje od nje.

Okultista može sebi nenamerno da učini zlo kroz nepoznavanje sila koje privlači i, u svakom slučaju, on je opasan iskušenik. Danas nema mnogo ljudi u Zapadnoj ezoteričnoj tradiciji koji su voljno zli, ne u engleskim ložama, ali ima ih mnogo koji ne znaju šta primenjuju i oni su u stvari opasniji, ali nema načina prizvati budalu koja je van sebe.

Gde god se igra seksom ili drogama tu je opasnost; pravi okultista napreduje pomoću znanja koje se postiže studiranjem, disciplinom i čistotom života.

Seksualna perversija se, koliko se tiče praktičnog okultizma, deli u dva tipa: samostimulaciju generativnih organa i zajedničku stimulaciju dve osobe istog pola.

U prvom slučaju čini se nepravda nervnom sistemu jer ima izlaza energije bez odgovarajućeg povratka kroz medijum eteričnog dvojnika, kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju. Energija četiri puta odlazi u prostor i ne vraća se Božanskom, kao što bi trebalo iako je, što je skoro uvek slučaj, čin praćen fantazijom; misaone forme se stvaraju na nižim nivoima nevidljivih svetova i pogodne su za udruživanje sa zlim snagama i mogu da postanu aktivne za svoj sopstveni račun delujući u okolini mesta gde su stvorene, te utiču na njegovu atmosferu i na sve osobe koje dolaze u dodir sa njima. Ove misaone forme su inkubi i sukubi srednjevekovnih legendi.

Seksualna stimulacija ljudi istog pola je dobro poznati način, zajedno sa ritualnim, da se dođe do okultnog razvoja. Praktikovano je u misterijama svih rasa u periodima njihovog slabljenja, kao što pokazuju etnolozi i istoričari. Dve struje snage istog tipa čine četiri i prirodno ne nalaze kanal za povratak jer je Pokretač obe iste polarnosti. Ove snage su pogodne za korišćenje u magiji; ekstenzivna upotreba onoga šta se zajedničkim imenom naziva praktična opsena je najlakši način da se stekne moć. Nešto slično se javlja kada se koriste droge da bi se razvila vidovitost. Ovo se može uraditi, ali se mora platiti cena, a ona je da osoba koja ovako eksperimentiše sebi donosi zlo. Ako razvija vernost, doći će do psihičkih konflikata i mentalnog sloma. Više je nego tragično kada mladi momci primenjuju crnomagijske operacije, dok društvo ne shvata značaj izvesnih skandala, te ih ne prihvata ozbiljno.

APSTINENCIJA I ASKETIZAM

Ljudi se uzdržavaju od seksualnih odnosa iz tri razloga: prvo, zato što nisu u mogućnosti da prihvate obaveze koje se traže; drugo, kod njih seks izaziva gađenje i treće, jer veruju da je asketizam staza ka duhovnosti.

S osvrtnom na prvi razlog, svaka ljudska svest treba da bude arbitar i preuzima se dug korak na stazi kada se radije žrtvujemo nego da obavežemo drugog, čak i kada smo pozvani da to uradimo. Razmatrajući drugi razlog, to je slučaj za lekara, jer je svako ljudsko biće tako sastavljeno, a odbijanje nije slučaj spiritualnosti već morbidnosti. Zdrav duh je jedina baza za duhovni razvoj, a morbidni mozak, kada su duhovne ambicije nakalemljene na njega, daje nam svetu inkviziciju patnje zbog ljubavi.

S osvrtnom na treće mišljenje, neophodno je da ga obrazložimo. Čudno je da mi hvalimo Boga osuđujući njegov rad i, ako on odbija seks, zašto ga je stvorio? Prvi Očevi su reagovali na jačanje degenerativnog paganizma kojim su bili okruženi i suprotstavljali krajnost krajnosti. Uplašeni, pobjegli su u asketizam. Nekolicina ljudi je dovoljno brojna da predstavlja civilizaciju u kojoj su rođene mnoge doktrine radije bazirane na običajima vremena nego na univerzalnim principima, i tako prolaze pored čoveka zbog čijih potreba su i postavljene. Danas su odnosi među polovima drugačiji od onih tokom vekova kada ih je crkva izgrađivala na osnovu svoje tradicije. Humanizirana ljubav muškarca i žene, čija fizička strast čini jedan deo, nije bila vid seksa za osudu Očeva.

Okultista nalazi rešenje problema u doktrini o sedam nivoa. Za njega svaki nivo ima svoje mesto i svoju funkciju, drugi ništa manje od sedmog. Bez pravog razvoja svakog aspekta svoje sedmostruke prirode čovek ne može da bude savršen; to je disproporcija. Ne sme doći do pada u liniji spiritualnog razvoja; zdravo fizičko telo i zdravo telo želje moraju biti osnova zdravog duha, u suprotnom nema jasnoće u spiritualnim vizijama. Inicijacija otvara nivoe, ne ignorišući ni jedan.

Ezoterista se ne slaže sa teologom kada kaže da mora da postoji potpun razvoj svakog vida ljudske prirode, ali se slaže da u izvesnim aspektima višeg života neće biti seksualnog funkcionisanja. On odbija vežbe ove funkcije, ne zato što ih smatra zlim, već se njegova energija upotrebljava za druge svrhe.

Ključ u ezoteričnom asketizmu je u koncentraciji energije, ne u izbegavanju zla; za ezoteristu ništa nije zlo šta je Bog stvorio, ali u svoje pravo vreme i na pravom mestu. On veruje da čovek mora da bude puno i uzvišeno human pre nego što postane superhuman. Njegov asketizam se ogleda u usmeravanju životnih snaga na one nivoe koji njemu odgovaraju i sprečava da odu na planove koje on ne želi, ne zato što je takva upotreba zla, već zato što bi bila uzaludna. Za te svrhe potrebna mu je savršena samokontrola, tako kompletna da ne mora da potiskuje svoje želje, već da ih ne oseća. Dok ne zaradi svoje gospodarstvo ne može da kontroliše snage na unutrašnjem nivou koje se, ukoliko su mu date u ruke pre vremena, mogu okrenuti i rastrgnuti ga.

ZAKLJUČAK

Za ezoteristu seks u svom sedmostrukom obimu ima mnogo veći značaj nego za ljudski rod uopšte. On vidi životnu snagu koja funkcioniše u polarnosti na svakom nivou egzistencije, ništa manje razvijenu na nižem nego na višem. On se približava neustrašivo, sa osećanjem bliskosti koje se retko sreće, ali se kontroliše strogošću koja je još ređa.

Moj cilj je bio da na ovim stranama pokažem čitaocu da su viši aspekti seksualne prirode Pokretači razvoja ka savršenosti čoveka, i da ga upozorim na opasnosti do kojih može da dovede nepoznavanje neviđenih sila.

U okultnoj nauci je sledilo široko interesovanje posle velike kataklizme. Mnogi mogu da traže gradivo u cilju nove senzacije, ali ga većina koristi za duhovnu orijentaciju; neki pokušavaju da nađu kamen u nemirnoj vodi pojave i mišljenja; njihova viša priroda traži hranu koja se ne može naći u svetu ljudi i stvari; oni traže, ali ne znaju šta.

Za ovo se može reći, da su ljudi kroz vekove tražili, a neki su i našli, vrata kroz koja možemo proći na više nivoe, ali ona su bez duše; to je proširivanje svesti koje razvija one stvari za koje smo bili slepi, i ovakvim opažanjem dolazi do osećaja realnosti koje nedostaje dok ne vidimo ništa osim pojave. Onaj ko ima ovakve vizije nije ograničen sa pet fizičkih čula; njegovo sećanje se vraća iza rođenja, i njegove nade idu dalje od smrti; može da predvidi razloge i često se kontroliše. Kako su mu svi vidovi prirode harmonično razvijeni, on je jedan od mnogih aspekata Univerzuma; životna staza je otvorena pred njim i on je sledi sa radošću. Ja koja pišem, znam ove stvari.

